

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 138

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

53. évfolyam

2010. május 28.

<u>Közleményszám</u>	<u>Tartalom</u>	<u>Oldal</u>
I	<i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>	
	VÉLEMÉNYEK	
	Tanács	
2010/C 138/01	A Tanács véleménye a Cseh Köztársaságnak a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról	1
2010/C 138/02	A Tanács véleménye Dániának a 2009–2015-ös időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról	6
2010/C 138/03	A Tanács véleménye Finnországnak a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról	11
IV	<i>Tájékoztatások</i>	
	AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK	
	Európai Bizottság	
2010/C 138/04	Euro-átváltási árfolyamok	15

HU

 Ár:
3 EUR

(folytatás a túloldalon)

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 138/05	A Bizottság közleménye – A gépjárművek értékesítésére és javítására, valamint a gépjármű-pótalkatrészek forgalmazására vonatkozó megállapodásokban szereplő vertikális korlátozásokról szóló kiegészítő iránymutatás ⁽¹⁾	16

TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2010/C 138/06	Összefoglaló adatok a Szerződés 87. és 88. cikkének a halászati termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló 736/2008/EK bizottsági rendelet alapján nyújtott állami támogatásokról ⁽¹⁾	28
2010/C 138/07	Kivonat a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 9. cikke alapján a Banco Privado Português, S.A. felszámolási eljárásának megindításáról elfogadott határozatból (Közlemény az említett irányelv 13. cikke és a 2006. október 25-i 199/2006. sz. törvényerejű rendelet 21. cikke alapján)	29

V Hirdetmények

KÖZIGAZGATÁSI ELJÁRÁSOK

Európai Bizottság

2010/C 138/08	Pályázati felhívás – EACEA/14/10 – ICI Oktatási együttműködési program – A felsőoktatás és képzés terén folytatott együttműködés az Európai Unió és Ausztrália, valamint az Európai Unió és a Koreai Köztársaság között – Ajánlattételi felhívás 2010 for Közös mobilitási projektek valamint Közös diplomát nyújtó projektek	30

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Európai Bizottság

2010/C 138/09	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta) – Egyszerűsített eljárás alá vont ügy ⁽¹⁾	33
2010/C 138/10	Az 1/2003/EK tanácsi rendelet 27. cikkének (4) bekezdése értelmében közzétett közlemény a COMP/39.398 – Visa MIF ügyben ⁽¹⁾	34

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

TANÁCS

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

a Cseh Köztársaságnak a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról

(2010/C 138/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta a Cseh Köztársaságnak a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramját.
- (2) A világméretű válság súlyosan érintette a cseh gazdaságot. Az aktualizált konvergenciaprogram szerint a három évig tartó, 6 %-ot is meghaladó növekedést követően a reál-GDP 2008-ban csupán 2,5 %-kal nőtt, 2009-ben pedig 4 %-kal csökkent. A hatások elsősorban a kereskedelem csatornáján keresztül érték a gazdaságot, de szerepet játszottak a bizalmi hatások, a szigorúbb hitelfeltételek és az országba érkező külföldi beruházások visszaesése is. A hatóságok határozottan reagáltak a válságra.

A Cseh Nemzeti Bank az irányadó kamatlábat a 2008 közepén érvényes 3,75 %-ról a jelenlegi 1 %-ra szállította le, a kormány pedig 2009-ben a GDP 2,2 %-át kitevő jelentős költségvetési ösztönző csomagot állított össze és hajtott végre az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban. 2008. július közepétől 2009. február közepéig a cseh koronának az euróval szembeni árfolyama mintegy egyötödével gyengült (majd 2010. február közepéig 14 %-kal erősödött). Jelenleg, közvetlenül a válság utáni időszakban a cseh gazdaság nem szenved komoly makrogazdasági nehézségektől. A fő kihívás a becslések szerint 2009-ben a GDP mintegy 6 %-ának megfelelő magas strukturális költségvetési hiány fenntartható szintre történő visszaszorítása. Fontos továbbá, hogy biztosítani lehessen a munkaerőpiacnak a visszaeséshez való gyors alkalmazkodását, illetve a tartós konvergencia irányában való előrelépést. 2009. december 2-án a 2009-re tervezett hiányt figyelembe véve a Tanács megállapította, hogy túlzott hiány áll fenn, és ajánlásokat fogalmazott meg arra vonatkozóan, hogy a hiányt 2013-ra a GDP 3 %-ában meghatározott küszöbérték alá kell szorítani.

- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Különösen fontos, hogy a Cseh Köztársaság a termelékenység (a kutatási és fejlesztési tevékenységek és az innováció, az üzleti környezet és a verseny) fokozását, valamint a munkaerőkínálat és a szakképzettség növelését célzó reformokat hajtson végre.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

(4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv előrejelzése szerint a reál-GDP növekedése 2010-ben 1,3 %, 2011-ben 2,6 %, 2012-ben pedig 3,8 % lesz. A

jelenleg rendelkezésre álló információk fényében úgy tűnik, hogy a forgatókönyv a 2011-ig tartó időszakot illetően megalapozott, és összhangban áll a monetáris és az árfolyammal kapcsolatos feltételezésekkel.

A program 2012-re vonatkozó reál-GDP-előrejelzése, amely a növekedési potenciált jóval meghaladó, jelentős erősödéssel számol, igen optimistának tűnik. Az infláció 2010-ben várhatóan mérsékelten növekszik, elsősorban a közvetett adók emelésének köszönhetően, majd a programidőszak során végig visszafogott marad. A program 2010-ben a munkaerő-piaci helyzet további romlásával számol. Összességében az inflációs és a munkaerő-piaci előrejelzések megalapozottnak tűnnek, és megfelelnek a reál-GDP növekedési előrejelzéseinek.

- (5) A program 2009-re vonatkozóan a GDP 6,6 %-ára becsüli az államháztartási hiányt. A GDP 2,1 %-ának megfelelő, 2008. évi hiányhoz viszonyított jelentős romlás nagymértékben tükrözi a válságnak az államháztartásra gyakorolt hatását, valamint a kormány által az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott, a GDP 2,2 %-ának megfelelő összegű ösztönző intézkedéseket. A fő intézkedések többek között a társadalombiztosítási járulékok csökkentése, az állami infrastrukturális beruházások növelése és a vállalkozások, valamint a foglalkoztatás számára nyújtott pénzügyi támogatás voltak. Figyelemre méltó, hogy az államháztartási kiadások 2009-ben a konvergenciaprogram előző aktualizált változatában tervezettnél kisebb mértékben emelkedtek. A strukturális egyenleg (tehát a programban szereplő adatok alapján és a közösen megállapított módszertannak megfelelően, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított, ciklikusan kiigazított egyenleg) 2009-ben GDP-arányosan hozzávetőleg 2 százalékponttal romlott. A program szerint a cseh hatóságok előre ütemezett, 2010-ben induló konszolidációt terveznek, amely a Cseh Köztársaság tekintélyes strukturális hiányát és a gazdasági helyzet előre jelzett javulását figyelembe véve összhangban áll a Tanács által szorgalmazott exitstratégiával.
- (6) A program előrejelzése szerint az államháztartás hiánya 2010-ben a GDP 5,3 %-át éri majd el. Ez azt jelentené, hogy a strukturális egyenleg GDP-arányosan 2 százalékponttal javulna, ami kedvezőbb, mint a Tanács 2009. decemberi ajánlása – ebben az szerepel, hogy a 2010 és 2013 közötti időszakban évente átlagosan a GDP 1 %-ának megfelelő strukturális kiigazítást kell elérni. 2010-ben a bevételi hányad GDP-arányosan 1,5 százalékpontos növekedése alapozza meg a konszolidációt.

A megalapozó intézkedések között található a héa, a jövedéki adók és az ingatlanadók emelése (a GDP mintegy 0,8 %-a). Ez a társadalombiztosítási járulékok átmeneti csökkentésének korábbi visszavonását, valamint a társadalombiztosítási felső összeghatárok növelését is jelenti. A kiadási oldalt érintő intézkedések között szerepel a betegállomány és szülési szabadság esetén nyújtott szociális juttatások csökkentése (a GDP mintegy 0,1 %-a), illetve a ki nem használt nyugdíjindexálási lehetőség (a GDP mintegy 0,2 %-a).

- (7) A középtávú költségvetési stratégia fő célja a Tanács decemberi ajánlásával összhangban a konszolidáció 2010

utáni folytatása, valamint 2013-ig az államháztartási hiány szintjének a GDP 3 %-a alá történő visszaszorítása. A program szerint a hiány a 2010. évi GDP-arányos 5,3 %-ról 2011-ben a GDP 4,8 %-ára, 2012-ben pedig 4,2 %-ára mérséklődik. A várható gazdaságélénkülés ellenére a strukturális egyenleg javulása 2010-hez képest határozott lassulást mutat majd, és 2011–2012-ben nem haladja meg a GDP-arányos 0,6 százalékpontot. A kiigazítások elsősorban a kiadási oldalt fogják érinteni. A program jelzi, hogy a kiadási megszorítások egyik fele a működési kiadásokra, másik fele pedig a kötelező kiadásokra vonatkozik majd, a csökkentések elérésének módját illetően azonban nem szolgál elegendő információval. A bevételi oldalon tervezett intézkedések kisebb léptékűek, ugyanakkor pontosabban körülhatároltak, és többek között a magasabb társadalombiztosítási járulékok és személyi jövedelemadó formájában valósulnak meg. 2013-ra vonatkozóan a program előirányozza a költségvetési hiánnyal kapcsolatos célkitűzést (a GDP 3 %-a), ennek eléréséről (ideértve a cél alapjául szolgáló növekedési feltételezéseket is) azonban nem szolgál részletekkel, éppen ezért a 2010 és 2013 közötti időszak esetében nem állapítható meg a költségvetési kiigazítás éves átlaga. A hatóságok tájékoztatása alapján a Cseh Köztársaság középtávú költségvetési célkitűzése a strukturális értelemben a GDP 1,0 %-ának megfelelő költségvetési egyenleg elérése. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés megfelel a Paktum célkitűzéseinek. A program ugyanakkor nem tervezi, hogy ez még a programidőszak alatt megvalósul.

- (8) A költségvetési eredmények 2010-ben a programban előre jelzettnél akár alacsonyabbak is lehetnek. A héából és a jövedéki adókból származó bevételek az esetleges gyengébb magánfogyasztás miatt némileg elmaradhatnak a várakozásoktól.

A kiadási oldalon a parlamenti választások előtti kiadási nyomás miatt növekedésre lehet számítani. A későbbi évekre vonatkozó költségvetési célok bizonytalanabbak. A jelenlegi aktualizált változatban 2011-re és 2012-re előre jelzett kiadási célokat nem támasztják alá konkrét intézkedések, így elérésük bizonytalanná válik, míg a 2012. évi bevételi előrejelzések a reál-GDP növekedésére vonatkozó optimista feltételezéseken alapulnak. Végül a program semmiféle információval nem szolgál a tekintetben, hogy hogyan kívánja a 2012. évi 4,2 %-os hiányt 2013-ra a GDP 3 %-a alá szorítani.

- (9) A becsült államadósság 2009-ben a GDP 35 %-ának felel meg az előző évi 30 %-kal szemben. Az adóssághányad az előrejelzések szerint a programidőszak során 7 százalékponttal emelkedik majd, és 2012-ben a GDP 42 %-át éri el, amit elsősorban a továbbra is viszonylag magas költségvetési hiány indokol. Figyelembe véve, hogy a költségvetési konszolidációhoz kapcsolódó kockázatokat tovább súlyosbítja a programban feltételezett alacsonyabb 2012. évi reál-GDP-növekedés lehetősége, az adóssághányad alakulása a programban előre jelzettnél kedvezőtlenebb is lehet, különösen 2010 után. Az államadósság hányada ennek ellenére a programidőszak egésze során jóval alatta marad a GDP 60 %-ában meghatározott küszöbértéknek.

(10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett nem elegendő a GDP-hez viszonyított adósságarány 2020-ig történő stabilizálásához.

(11) A népesség idősödésének a költségvetésre gyakorolt hosszú távú hatása egyértelműen meghaladja az EU átlagát, főként a GDP-arányos nyugdíjkiadásoknak a következő évtizedekben viszonylag jelentős növekedése miatt. A programban becsült 2009. évi költségvetési egyenleg súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági részre gyakorolt költségvetési hatását.

Az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos, a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentésében magasnak ítélt kockázatok csökkentését középtávon magas elsődleges többlet elérésével, valamint az egészségügyi és nyugdíjrendszernek az ilyen irányú költségek jövőbeni növekedése megfékezését célzó reformjával lehet elérni. 2010. januárjában létrejött a pénzügyminiszter és a munkaügyi és szociális miniszter szakértői tanácsadó csoportja, amelynek feladata, hogy alternatív javaslatokat dolgozzon ki a nyugdíjreform számára. A javaslatokat 2010. május végéig véglegesítik és az új kormány elé terjesztik.

(12) A költségvetési eljárások tekintetében a költségvetés elkészítése meglehetősen decentralizált, ugyanakkor nem szabályozzák határozott költségvetési szabályok. A Cseh Köztársaság 2004-ben középtávú költségvetési szabályozást vezetett be, amely három évre meghatározza az állami költségvetés nominális kiadásainak felső határát. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy a felső határértékeket korábban többször is felfelé módosították, túllépve a költségvetési szabályok által megengedett felülvizsgálati szintet. A jelenlegi megoldás gyenge pontjai többek között az alacsony szintű végrehajthatóság, a korlátozott utólagos nyomon követés, a bonyolult működés és a folyamat állami ellenőrzésének elégtelensége. A 2009. december 2-i tanácsi ajánlás szerint a Cseh Köztársaságnak „szigorúan érvényesítenie kell középtávú költségvetési keretét, és javítania kell a költségvetés év közbeni végrehajtásának ellenőrzését, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a költségvetésben és a többéves tervekben a kiadásokra vonatkozóan meghatározott értékek túllépése”. A program nem tartalmaz elegendő ilyen irányú javaslatot. Ennek ellenére megfigyelhető bizonyos előrelépés a költségvetési kormányzás javítása terén. Az adóbehajtási és adóirányítási rendszerek folyamatban lévő jelentős változtatásai, valamint a költségvetési gazdálkodás kincstári rendszere való gyors átállítása révén hatékonyabbá válik majd az államháztartás irányítása.

(13) Az állami kiadások minősége a Cseh Köztársaságban még javítható. Különösen a kutatásra és fejlesztésre szánt kiadások maradnak el az EU-átlagtól, és az egészségügy, az oktatás, valamint a közbeszerzések terén is fokozható a kiadások hatékonysága.

Ezzel szemben a kormányzati beruházások mértéke az uniós átlaghoz és a régió más országaihoz viszonyítva magas (az elmúlt négy évben megközelíti a GDP 5 %-át). A bevételi oldalon a cseh hatóságok 2007 óta számos reformot hajtottak végre, amelyek célja a közvetlen adózástól a közvetett adózás irányában történő fokozatos elmozdulás volt. A munkavállalás ösztönzése és a tartós inaktivitás visszaszorítása érdekében azonban az adó- és juttatási rendszerek további reformjaira van szükség. Ezen túlmenően a közvetlen adózás és az adóbeszedés rendszere bonyolult, ezért előnyére válna a további egyszerűsítés.

(14) Összegezve, a programban előirányzott 2010. évi költségvetési stratégia összhangban áll a Tanácsnak a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott ajánlásaival. A hiánycél megfelelőnek tűnik, és konkrét konszolidációs intézkedések támasztják alá. Ugyanakkor, figyelembe véve a fenti kockázatokat, elképzelhető, hogy 2011-től kezdve a költségvetési stratégia nem fog megfelelni a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott tanácsi ajánlásoknak. Különösen a 2011-re és 2012-re vonatkozó konszolidációs tervek nem kellően ambiciózusak, mivel évente átlagosan a GDP 0,3 %-ának megfelelő költségvetési kiigazítást irányoznak elő, és kockázatoknak vannak kitéve. A kiadási célokat nem támasztják alá konkrét intézkedések, a 2012-re vonatkozó bevételi előrejelzések optimista makrogazdasági feltételezéseken alapulnak, és nincs arra vonatkozó információ, hogy hogyan kívánják a GDP-arányosan 4,2 %-os 2012. évi hiányt 2013-ig a GDP 3 %-a alá szorítani. Hiányoznak a 2013. évi költségvetési stratégiára vonatkozó információk is. A programidőszak során (2010–2012) az éves költségvetési kiigazítás mértéke átlagosan 0,8 %, amely megközelíti ugyan a Tanács által ajánlott átlagos éves költségvetési kiigazítás 1 %-os szintjét, de továbbra is alatta marad. Az ajánlás teljesítéséhez további konszolidációs intézkedések végrehajtására lesz szükség a 2011–2013-as időszakban, hogy biztosított legyen az ajánlott, átlagosan 1 %-os költségvetési kiigazítás.

(15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magartatási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program a kötelező adatok tekintetében részben hiányos⁽¹⁾. A Tanács a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i, a túlzott hiány megszüntetéséről szóló ajánlásaiban arra kérte a Cseh Köztársaságot, hogy a konvergenciaprogramok aktualizált változataiban külön fejezetben számoljon be a tanácsi ajánlások terén tett előrelépésről. A Cseh Köztársaság ennek az ajánlásnak részben eleget tett.

⁽¹⁾ Különösen az államháztartási kiadások feladatkörök szerinti bontására, a likvid pénzügyi eszközökre és a nettó pénzügyi adósságra vonatkozó adatok hiányoznak.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a Cseh Köztársaság 2010-re tervezett költségvetési stratégiája megfelelő, és összhangban áll a Tanács által az EUMSZ. 126. cikkének (7) bekezdése alapján megfogalmazott ajánlással. A következő évekre vonatkozó költségvetési stratégia nem kellően ambiciózus és mind a bevételi, mind pedig a kiadási oldalon kockázatoknak van kitéve. Különösen a 2011-et követő időszak kiadási céljait nem támasztják alá konkrét intézkedések, az optimista makrogazdasági feltételezések pedig némileg kétségbe vonják a 2012-re vonatkozó bevételi előrejelzéseket. Ezenfelül bár a költségvetési hiány szintjének a GDP 3 %-a alá történő visszaszorítása tekintetében meghatározott dátum (2013) megfelel a Tanács ajánlásának, a költségvetési stratégia értékelése nem végezhető el maradéktalanul, mivel a program nem ismereti részletesen az említett évben tervezett jelentős mértékű kiigazítás végrehajtásához szükséges konszolidációs intézkedéseket. Ennek megfelelően üdvözlendő lennének a túlzott hiány megszüntetését megalapozó átfogó stratégiáról szóló további információk, különösen 2013-ra vonatkozóan. A költségvetési keret tekintetében számos területen feltűnő hiányosságok figyelhetők meg, különösen a költségvetési eljárások, a középtávú költségvetési keret végrehajtása terén. Továbbá a népesség idősödésének a költségvetésre gyakorolt hosszú távú hatása egyértelműen meghaladja az EU átlagát, ami az államháztartás hosszú távú fenntarthatósága szempontjából továbbra is aggodalomra ad okot, és azt jelzi, hogy a nyugdíjak és az egészségügy területén reformokra van szükség.

A fenti értékelés alapján, figyelembe véve az EUMSZ. 126. cikke alapján megfogalmazott 2009. december 2-i ajánlást, valamint a fenntartható konvergencia biztosításának szükségességét, a Cseh Köztársaság felkérést kap arra, hogy:

- i. szigorúan hajtsa végre a 2010. évi költségvetést és kerülje el a többletkiadásokat; a 126. cikk (7) bekezdésével összhangban kiadott tanácsi ajánlásnak megfelelően, a 2011. és 2012. évi költségvetés tekintetében a programban tervezettnél jelentősebb költségvetési kiigazítást célozzon meg, és részletesebben határozza meg a túlzott hiány legkésőbb 2013-ig történő megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket;
- ii. tegyen intézkedéseket a költségvetési eljárások javítása, valamint a középtávú költségvetési célok szigorúbb végrehajtása és ellenőrzése érdekében; különösen kerülje a kiadási határértékek felfelé történő kiigazítását, túllépve a költségvetési szabályok által megengedett felülvizsgálati szintet;
- iii. az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának javítása érdekében hajtsa végre a szükséges reformokat.

A Cseh Köztársaság továbbá felkérést kap, hogy konvergencia-programjának következő aktualizált változatában külön fejezetben nyújtson részletesebb tájékoztatást a túlzott hiány megszüntetése terén tett előrelépésről, a Tanács által a 126. cikk (7) bekezdése alapján 2009. december 2-án megfogalmazott ajánlásban szereplő kérésnek megfelelően.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012
Reál-GDP (%-os változás)	KP 2010. feb.	2,5	- 4,0	1,3	2,6	3,8
	BIZ 2009. nov.	2,5	- 4,8	0,8	2,3	n.a.
	KP 2008. okt.	4,4	3,7	4,4	5,2	n.a.
HICP infláció (%)	KP 2010. feb.	6,3	0,6	1,8	1,5	1,8
	BIZ 2009. nov.	6,3	0,6	1,5	1,8	n.a.
	KP 2008. okt.	6,4	2,9	3,0	2,5	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	KP 2010. feb.	4,8	- 2,0	- 2,9	- 2,6	- 1,1
	BIZ 2009. nov. ⁽²⁾	5,6	- 1,8	- 2,9	- 2,5	n.a.
	KP 2008. okt.	1,9	0,4	- 0,4	- 0,2	n.a.
Nettó külső finanszírozási képesség/ igény (a GDP %-ában)	KP 2010. feb.	- 2,4	- 0,2	1,0	0,2	0,6
	BIZ 2009. nov.	- 2,2	- 1,5	- 0,7	- 0,4	n.a.
	KP 2008. okt.	- 1,0	- 0,5	- 0,4	- 1,2	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	KP 2010. feb.	40,9	39,0	40,5	40,8	40,5
	BIZ 2009. nov.	40,9	40,3	41,0	40,9	n.a.
	KP 2008. okt.	41,0	40,6	39,6	39,0	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	KP 2010. feb.	43,0	45,5	45,8	45,6	44,7
	BIZ 2009. nov.	43,0	46,9	46,5	46,6	n.a.
	KP 2008. okt.	42,2	42,2	41,1	40,2	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. feb.	- 2,1	- 6,6	- 5,3	- 4,8	- 4,2
	BIZ 2009. nov.	- 2,1	- 6,6	- 5,5	- 5,7	n.a.
	KP 2008. okt.	- 1,2	- 1,6	- 1,5	- 1,2	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. feb.	- 1,0	- 5,3	- 3,5	- 2,8	- 2,0
	BIZ 2009. nov.	- 1,0	- 5,2	- 3,9	- 4,1	n.a.
	KP 2008. okt.	0,0	- 0,4	- 0,4	- 0,1	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. feb.	- 3,8	- 5,9	- 4,2	- 3,8	- 3,8
	BIZ 2009. nov.	- 4,1	- 6,0	- 4,5	- 4,8	n.a.
	KP 2008. okt.	- 2,0	- 1,7	- 1,4	- 1,1	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽²⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. feb.	- 3,7	- 6,1	- 4,1	- 3,7	- 3,5
	BIZ 2009. nov.	- 4,1	- 6,3	- 4,7	- 4,9	n.a.
	KP 2008. okt.	- 1,9	- 1,7	- 1,3	- 1,1	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	KP 2010. feb.	30,0	35,2	38,6	40,8	42,0
	BIZ 2009. nov.	30,0	36,5	40,6	44,0	n.a.
	KP 2008. okt.	28,8	27,9	26,8	25,5	n.a.

Megjegyzések:

⁽¹⁾ Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programok szerint, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.

⁽²⁾ A 2009 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan 2,4 %-os, 2,0 %-os, 2,0 %-os és 2,2 %-os becslült potenciális növekedés alapján.

⁽³⁾ Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. A legújabb program szerint az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések 2009-ben a GDP 0,2 %-ának (hiánycsökkentő), 2010-ben és 2011-ben pedig - 0,1 %-ának (hiánynövelő), a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzésében pedig 2009-ben a GDP 0,3 %-ának, 2010-ben a GDP 0,2 %-ának, 2011-ben pedig a GDP 0,1 %-ának felelnek meg (valamennyi hiánycsökkentő).

Forrás:

Konvergenciaprogram (KP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Dániának a 2009–2015-ös időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról

(2010/C 138/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Dániának a 2009–2015-ös időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramját.
- (2) A gazdasági válság 2009-ben súlyosan érintette a dán gazdaságot, és a második világháború óta tapasztalt legmélyebb válságba taszította Dániát. Az országot viszonylag kedvező helyzetben érte a válság a korábbi folyamatos erős növekedéssel jellemezhető időszakot követően, amelynek során jelentős költségvetési többlet halmozódott fel a folyó fizetési mérlegben és az államháztartásban, az államadósság pedig alacsony szintre csökkent. A visszaesés az ingatlanpiaci buborék kipukkadását követően 2008-ban kezdődött, majd azt a világereszkedelelem összeomlását jelző csökkenő export, valamint a gyengülő fogyasztói kereslet miatti ritkább beruházások és a szigorúbb hitelpiaci körülmények tovább súlyosbították. A rendelkezésre álló jövedelmek további növekedése ellenére a magánfogyasztás jelentősen visszaesett, mivel a kedvezőtlen gazdasági kilátások, a zuhanó ingatlanárak és a fokozódó munkanélküliség kikezdte a fogyasztók bizalmát. A kibocsátás meredek csökkenésére reagálva a dán hatóságok több jelentős költségvetési ösztönző intézkedést fogadtak el az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban, többek között adócsökkentést, beruházási projekteket és az állami fogyasztási kiadások növelését. A gazdasági tevékenység költségvetési támogatásán túl két banki mentőcsomagot is elfogadtak, amelyek többek között garanciákat és tőkeinjekciót foglaltak magukban. Ezen intézkedések nyomán a 2008. évi kedvező költségvetési többlet 2009-től kezdve várhatóan hiánnyá alakul majd, amely 2010 és

2012 között a tervek szerint meghaladja a Stabilitási és Növekedési Paktumban a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket. Bár az államadósság ezzel párhuzamosan szintén emelkedni fog, a várakozások szerint a GDP 60 %-át kitevő referenciaérték alatt marad. Az árfolyam 2009-ben stabil maradt, az EKB-val szembeni kamatláb-különbség pedig jelentősen csökkent. Az államháztartás fenntartható fejlődésének biztosítása érdekében az egyik fő kihívást a munkaerő-kínálat növelését célzó tartós reform megvalósítása jelenti majd. További kihívás a dán hatóságok számára annak biztosítása, hogy az ösztönző intézkedések fokozatos leépítése idejében megtörténjen, amint a gazdaság önfenntartóvá válik.

- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. Ezenfelül a gazdasági válság hatása súlyosbítja a népesség idősödésének a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásait. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Különösen fontos, hogy a munkaerő-kínálat növelése érdekében Dánia munkaerő-piaci, valamint a kordedvezményes nyugdíjazásra vonatkozó reformokat hajtson végre.
- (4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági referenciaforgatókönyv azzal számol, hogy a real-GDP növekedése a 2009. évi 4,3 %-os visszaesést követően 2010-re 1,3 %-os lesz, majd a programidőszak hátralévő részében átlagosan 2,2 %-os növekedési ütemet ér el. A jelenleg rendelkezésre álló információk ⁽²⁾ fényében úgy tűnik, hogy a forgatókönyv 2011-re vonatkozóan megalapozott, azt követően pedig optimista feltételezéseken alapul. A növekedés összetétele tekintetében eltérések vannak a program és a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése között. A program feltételezése szerint a gazdaság élénkülését 2010-től kezdve a hazai kereslet, elsősorban a magánfogyasztás erősíti majd, amit 2011-től kezdve bruttó állóeszköz-felhalmozás követ majd, miközben az állam fogyasztása 2011 után kiegyenlítődik, és a külső hozzájárulás értéke kismértékben a negatív tartományba fordul. A Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése azt feltételezi, hogy a magánfogyasztás és a nettó export egyaránt a növekedés hajtóerejeként szolgál majd. A program inflációs és foglalkoztatási előrejelzései valószínűleg nem tűnnek. A makrogazdasági forgatókönyv Dánia rögzítettárfolyampolitikájával összhangban lévőknek tekinthető.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Az értékelés figyelembe veszi a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését, és az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is.

- (5) A program 2009-re vonatkozóan a GDP 2,9 %-ára becsüli az államháztartási hiányt. A GDP 3,4 %-ával megegyező 2008. évi többletről való jelentős visszaesés nagymértékben tükrözi a válságnak az államháztartásra gyakorolt hatását, valamint a kormány által az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott, a GDP 2,2 %-ának megfelelő összegű ösztönző intézkedéseket. A romlás fő oka az automatikus stabilizátorok működéséből fakadó kiadásnövekedés volt, bár a kormány ösztönző intézkedései komoly adócsökkentéseket is tartalmaztak. A program szerint a 2010-re tervezett költségvetési politika továbbra is támogató jellegű lesz, majd a program későbbi éveiben korlátozóvá válik. Figyelembe véve Dánia viszonylag kedvező kiindulási költségvetési helyzetét, a 2010-ben folytatódó költségvetési expanzió megfelelő, és összhangban áll az európai gazdaságélénkítési tervvel. A fenntartható államháztartási egyenleg helyreállítása érdekében a program a konszolidáció 2011. évi megkezdését irányozza elő, és kimondja, hogy – a 2010-es adóreform finanszírozási elemeinek fokozatos bevezetéséből és az állami beruházások normális szintre való csökkentéséből következő intézkedéseken túlmenően – az ennek megvalósításához szükséges intézkedések meghatározására később kerül sor.
- (6) A programban szereplő tervek szerint az államháztartás hiánya 2010-ben GDP-arányosan 5,3 %-ra bővül, egyrészt a bevételi hányad csökkenésének, másrészt pedig a kiadási hányad növekedésének eredményeképpen. A bevételi hányad csökkenését a 2010-ben hatályba lépő adóreform is erősíti, míg a GDP-arányos kiadások növekedése az automatikus stabilizátorok működését és a további kormányzati ösztönző intézkedéseket tükrözi. Az ösztönző intézkedések és az adócsökkentések összege várhatóan a GDP 1,3 %-át éri majd el, míg a programban ismertetett ingadozó elemek, többek között az északi-tengeri olajkitermelésből származó bevételek, valamint a Grönland és a Feröer szigetek részére nyújtott támogatások 2010-ben a GDP – 1,7 %-ának felelnek meg ⁽¹⁾. A strukturális egyenleg, tehát a Bizottság szolgálatai által a közösen megállapított módszertannak megfelelően újraszámított, ciklikusan kiigazított egyenleg várhatóan 2,5 százalékponttal romlik majd, ami megerősíti a kifejezetten expanzív költségvetési irányvonalat. Az ösztönző intézkedések és az adócsökkentések mértékéhez viszonyított különbséget elsősorban a kieső bevételek magyarázzák.
- (7) A program középtávú költségvetési stratégiájának céljai a strukturálisan kiegyensúlyozott költségvetés 2015-ig történő elérése, a nulla minimumú hosszú távú fenntart-
- hatósági mutató ⁽²⁾, valamint a strukturális egyenlegnek összesen a GDP 1,5 %-ával történő növelése 2010 és 2013 között. A program várakozásai szerint az államháztartási és az elsődleges hiány 2011-től kezdve fokozatosan csökkenni fog, és az elsődleges egyenleg 2013-tól pozitív tartományba ér, az államháztartási egyenleg értéke pedig 2015-re eléri a nullát. A programban feltüntetett információk alapján és a közösen megállapított módszertannak megfelelően újraszámított strukturális egyenleg megfelelő pályája azt jelzi, hogy a költségvetés-politikai irányvonal a GDP 0,4 %-ának megfelelő csökkenéssel 2015-ben némileg expanzív lesz, ami kissé elmarad a programban előirányzott célkitűzéstől. Az állami fogyasztás 2011 és 2013 közötti időszakra vonatkozó nulla értékű reálnövekedésétől, az állami beruházások normalizálásától és az adóreform finanszírozási elemeinek végrehajtásától eltekintve a tervezett konszolidáció egyelőre konkrétan nem meghatározott intézkedéseken alapul majd, a program azonban megállapítja, hogy a konszolidációnak a kiadások visszafogásán kell alapulnia, és kizárja az adóemelés lehetőségét. A program aktualizált változata a strukturálisan kiegyensúlyozott költségvetést jelöli meg a költségvetési egyenlegre vonatkozó középtávú célkitűzésként. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság jelenlegi szintjére, a középtávú célkitűzés több mint megfelelően tükrözi a Paktum célkitűzéseit.
- (8) Míg a program 2010-re vonatkozó előrejelzései megalapozottnak tűnnek, a 2011-re és az azt követő időszakra vonatkozó eredmények az előre jelzettnél kedvezőtlenebbül is alakulhatnak. Az aktualizált változatban szereplő bevételi előrejelzések továbbra is valószerűek, ugyanakkor lefelé mutató kockázatoknak vannak kitéve, és a kiadási oldalon tervezett konszolidációt nem támasztják alá konkrét intézkedések. Ezenfelül a költségvetési előrejelzések alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv a magánfogyasztás erőteljes növekedését és az állami fogyasztás korlátozását feltételezi. Tekintve, hogy a kiadások mértéke korábban gyakran túllépte a célértéket, az állami fogyasztás 2011 és 2013 közötti időszakra vonatkozó nulla értékű növekedése optimista előrejelzésnek tűnik. A pénzügyi szektor stabilnak tűnik, a válság során végrehajtott pénzügyi mentőintézkedések azonban növelték az ágazattal kapcsolatos kormányzati kockázatokat.
- (9) A bruttó államadósság becsült mértéke 2009-ben a GDP 38,5 %-ának felel meg, és 2012-re várhatóan 48,3 %-ra emelkedik, majd 2015-ben a GDP 45,0 %-ára mérséklődik. Ennek oka elsősorban a hiány gyors növekedése és a GDP csökkenése, ami 2009-et jellemezte. Figyelembe véve a költségvetési célokat érintő negatív kockázatokat, az adóssághányad a programban előre jelzettnél magasabb szintre emelkedhet. Az államháztartás nettó pénzügyi egyenlege a programidőszak kezdetén pozitív lesz, azonban a programidőszak során kismértékben a negatív tartományba kerül. A bruttó adóssághányad az előrejelzés szerint a Stabilitási és Növekedési Paktum által a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték alatt marad.
- ⁽¹⁾ A program aktualizált változata úgy ítéli meg, hogy ezen ingadozó bevételi és kiadási források esetében a strukturális szinttől való eltérések „átmeneti vagy egyszeri intézkedés”-nek tekinthetők. A GDP 0,3 %-ának megfelelő 2010. évi tőketranszferen kívül, amelynek alapja a nyugdíjadóztatás reformja, a Bizottság szolgálatainak meghatározása szerint ezek az intézkedések nem minősülnek egyszerinek. A Bizottság szolgálatainak az egyszeri intézkedések fogalmára vonatkozó meghatározását alkalmazva a strukturális egyenleg 2010-ben a GDP – 2,5 %-ának felelne meg, a programidőszak további részében pedig megegyezne a ciklikusan kiigazított egyenleggel.
- ⁽²⁾ A dán hosszú távú fenntarthatósági mutató megfelel a Bizottság szolgálatai által használt S2 (fenntarthatósági rés) mutatónak.

- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek szerint a GDP növekedésének mértéke csak fokozatosan közelíti majd meg a válság előtt előre jelzett értéket, és az adóhányadok ismét eléri majd a válság előtti szintet, és amelyek magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését, azt mutatják, hogy a programban a 2012-ig tartó időszakra előirányzott költségvetési stratégia ebben a formában, a politika további változtatása nélkül is több mint elegendő ahhoz, hogy az adósságarányt 2020-ra stabilizálja.
- (11) A népesség idősödésének hosszú távú költségvetési hatásai egyértelműen alatta maradnak az uniós átlagnak. A 2009. évi költségvetési egyenleg a program becslése szerint elősegíti a bruttó államadósság csökkentését. A magas elsődleges többletek elérése középtávon hozzájárulhat az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos, a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentésében⁽¹⁾ alacsonynak értékelt kockázatok csökkentéséhez.
- (12) Dánia széles lefedettséggel, átláthatósággal és a költségvetési szabályok láthatóságával jellemezhető viszonylag erős költségvetési kerete a költségvetési eredmények alapján előnyére vált. Az államháztartás a fogyasztási kiadások terén azonban hajlamos a célok túllépésére. A gazdasági szankciókat is magukban foglaló közelmúltbeli kezdeményezések fokozottan ösztönözhetik az önkormányzatokat a meghatározott célok betartására. 2002 óta a dán adópolitika középpontjában az adóbefagyasztás áll, amelynek értelmében nem hozható létre sem közvetlen, sem pedig közvetett adónem. Az adóbefagyasztás így az állami kiadásokat szabályozó eszköznek tekinthető. Az adóbefagyasztás nem állt a 2009-ben végrehajtott jelentős adóreform útjába, annak szigorú betartása ugyanakkor nehézséget teheti a további kiigazítások végrehajtását, és megsziárdítja az adóstruktúra egyes kevésbé hatékony elemeit, különösen az ingatlanadók tekintetében.
- (13) Mivel a dán gazdaság előtt álló egyik hosszú távú kihívás a munkaerő-kínálat növelése, a kormány a munkavégzés iránti ösztönzők megerősítését és a távolmaradástól való visszatartást célzó intézkedéseket kezdeményezett. 2009-ben sor került a gazdasági világválság által szükségessé tett és az adóbefagyasztás korlátain belül megvalósított, 2010-től hatályos adóreform megszavazására, amely jelentős mértékben enyhíti a munkabér adóterheit. Az adóreform különböző elemeit a 2010 és 2019 közötti időszakban fokozatosan vezetik be. A nettó bevételkiesés 2010-re becsült mértéke a GDP 0,6 %-ának felel meg, a finanszírozási elemek azonban hosszú távon maradéktalanul biztosítani fogják a reform finanszírozását a bevételre gyakorolt közvetlen hatások tekintetében (2013-ra semleges, 2015-re pozitív hatást várnak). Ezenkívül a dán hatóságok becslése szerint a munkaerő-kínálattal
- kapcsolatos javított ösztönzők hosszú távon erősíteni fogják az államháztartást (kb. a GDP 0,3 %-ával).
- (14) Összegezve, a támogató jellegű költségvetési politika 2010 során történő fenntartására irányuló stratégia összhangban áll az európai gazdaságélénkítési tervvel. A gazdasági válság kedvezőtlen hatásait követően az államháztartás hiánya az előrejelzés szerint 2010-ben, 2011-ben és 2012-ben meg fogja haladni a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket. A program későbbi éveire vonatkozó költségvetési előrejelzésekkel kapcsolatos kockázatok fényében azonban előfordulhat, hogy a kiegyensúlyozott költségvetéshez való tervezett visszatérés, illetve a strukturális költségvetési egyenleg 2013-ig tervezett 1,5 %-os korrekciója nem valósul meg. A költségvetési irányvonalra vonatkozó előrejelzés a strukturális egyenleg változásai által mérve azt jelzi, hogy a költségvetési konszolidáció 2011-ben vesz – jóllehet csupán mérsékelt – lendületet, és csupán megközelíti a 0,5 %-os GDP-referenciaértéket⁽²⁾. A program szerint az új intézkedések révén történő konszolidáció a kiadási oldalon valósul majd meg, azonban ezt nem támogatják konkrét intézkedések, azt a feltételezést leszámítva, hogy a 2011 és 2013 közötti időszakra vonatkozó költségvetési tervezés az állami fogyasztás nulla értékű növekedésén alapul majd. Éppen ezért a költségvetési stratégiát meg kell erősíteni, hogy az összhangba kerüljön a Paktum követelményeivel. Ezenfelül, bár a program célkitűzése a strukturális egyenleg 2015-ig történő elérése, a Bizottság szolgálatai által a közösen megállapított módszertannak megfelelően újraszámított strukturális egyenleg az előrejelzések szerint 2015-ben kismértékben negatív, – 0,4 %-os lesz, és a fentiekkel megegyező kockázatoknak van kitéve.
- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program valamennyi előírt és a legtöbb nem kötelező adatot is biztosítja⁽³⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a súlyos gazdasági válság jelentős hatást gyakorolt az államháztartásra. A program előrejelzései (változatlan politika mellett) arra utalnak, hogy az államháztartási hiány 2010 és 2012 között meghaladja majd a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket. Míg a konszolidációs pályára vonatkozó előrejelzés azzal számol, hogy a strukturálisan kiegyensúlyozott költségvetés középtávú célkitűzése a programidőszak 2015. évi befejezéséig megvalósítható, a strukturális egyenlegre vonatkozó, a Bizottság szolgálatai által a közösen megállapított módszertan használatával kiszámított előrejelzések enyhén negatívak. Figyelembe véve továbbá a fenti előrejelzésekhez kapcsolódó, lefelé mutató kockázatokot, kívánatos lenne, hogy a kormány meghatározza a végrehajtható konszolidációs intézkedéseket.

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i tanácsi következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

⁽²⁾ A strukturális egyenlegnek a közösen megállapított módszertan alapján újraszámított változása – a Bizottság szolgálatainak az egyszeri intézkedések fogalmára vonatkozó meghatározását alkalmazva – 2011-re a GDP közel 0,5 %-át kitevő tervezett strukturális javulást jelez, amelynek összesített értéke a GDP közel 1,5 %-a lesz a 2010–2013-as időszakban.

⁽³⁾ Különösen az adósságállomány kiigazításának részletes kategóriái hiányoznak, ami megnehezítette az objektív értékelést.

A fenti értékelés alapján Dánia felkérést kap arra, hogy:

- i. fokozza az arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték tervezett túllépése mérsékelt legyen, valamint hogy mihamarabb korrigálja a referenciaértéken túlmenő, tervezett túlzott hiányt;
- ii. határozza meg a költségvetési konszolidációt alátámasztó intézkedéseket annak érdekében, hogy 2015-ig el lehessen érni a tervezett középtávú költségvetési célkitűzést.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Reál-GDP (%-os változás)	KP 2010. február	- 0,9	- 4,3	1,3	1,6	2,0	2,3	2,6	2,6
	BIZ 2009. november	- 1,2	- 4,5	1,5	1,8	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	0,2	- 0,2	0,7	1,9	1,7	1,6	1,6	1,6
HICP infláció (%)	KP 2010. február	3,6	0,8	2,1	1,5	2,3	2,1	1,9	1,9
	BIZ 2009. november	3,6	1,1	1,5	1,8	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	3,6	1,3	2,1	1,4	1,8	1,9	1,9	1,8
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	KP 2010. február	0,3	- 4,5	- 3,9	- 3,1	- 2,0	- 0,9	0,1	0,7
	BIZ 2009. november ⁽²⁾	- 0,1	- 5,1	- 4,1	- 3,2	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	0,0	- 1,4	- 1,8	- 1,2	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
Nettó külső finanszí- rozási képesség/igény (a GDP %-ában)	KP 2010. február	2,2	2,9	2,4	2,4	2,6	2,9	3,2	3,5
	BIZ 2009. november	2,2	2,0	0,5	1,0	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	1,7	1,8	2,3	2,6	2,6	2,4	2,1	1,8
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	KP 2010. február	54,3	53,3	52,4	52,4	51,8	51,8	51,9	52,0
	BIZ 2009. november	55,3	53,9	52,8	53,0	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	53,2	51,2	51,5	52,1	51,8	51,7	51,6	51,5
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	KP 2010. február	50,9	56,3	57,7	56,5	54,9	53,6	52,8	52,0
	BIZ 2009. november	51,9	55,9	57,6	56,4	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	50,2	51,2	52,8	51,8	51,7	51,6	51,6	51,6
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. február	3,4	- 2,9	- 5,3	- 4,1	- 3,1	- 1,8	- 0,8	0,0
	BIZ 2009. november	3,4	- 2,0	- 4,8	- 3,4	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	3,0	0,0	- 1,2	0,3	0,1	0,1	0,0	- 0,1
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. február	4,8	- 1,3	- 3,7	- 2,3	- 1,2	0,3	1,3	2,1
	BIZ 2009. november	4,8	- 0,5	- 3,3	- 1,9	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	- 4,2	- 1,5	- 0,2	- 1,6	- 1,3	- 1,2	- 0,9	- 0,7
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. február	3,2	0,0	- 2,8	- 2,1	- 1,7	- 1,1	- 0,8	- 0,4
	BIZ 2009. november	3,4	1,3	- 2,1	- 1,3	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	3,0	0,9	0,0	1,1	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. február	3,2	1,4	- 1,1	- 1,0	- 0,8	- 0,3	- 0,5	- 0,4
	BIZ 2009. november	3,4	1,4	- 1,5	- 1,3	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	4,0	2,6	1,7	1,3	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	KP 2010. február	33,4	38,5	41,8	46,2	48,3	48,1	46,1	45,0
	BIZ 2009. november	33,5	33,7	35,3	35,2	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. október	30,3	27,9	26,3	25,4	24,6	23,8	23,2	22,6

Megjegyzések:

(¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.

(²) A 2008–2011 közötti időszakra vonatkozóan 1,4 %-os, 0,6 %-os, 0,5 %-os és 0,9 %-os becstilt potenciális növekedés alapján.

(³) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. A legújabb program szerint az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések 2009-ben a GDP 1,4 %-ának, 2010-ben a GDP 1,7 %-ának, 2011-ben a GDP 1,1 %-ának, 2012-ben a GDP 0,9 %-ának, 2013-ban a GDP 0,8 %-ának és 2015-ben a GDP 0,0 %-ának felelnek meg; valamennyi hiánycsökkentő, a Bizottság szolgálatainak januári időközi előrejelzése szerint pedig 2009-ben a GDP 0,1 %-át, 2010-ben 0,6 %-át teszik ki; a Bizottság szolgálatainak 2009 őszi előrejelzése szerint valamennyi hiánycsökkentő. A módszertani különbségek miatt a programban ismertetett egyszeri intézkedések a Bizottság szolgálatainak meghatározása értelmében nem minősülnek egyszeri intézkedésnek. Ez utóbbi meghatározás alkalmazásával az egyszeri intézkedések 2010-ben a GDP 0,3 %-ával csökkentenék a hiányt, a fennmaradó években pedig nem csökkentenék azt.

Forrás:

Konvergenciaprogram (KP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Finnországnak a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 138/03)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Finnország 2009–2013 közötti időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.
- (2) Noha a globális válság 2008. évi kitörésekor Finnország viszonylag erős helyzetben volt, mivel előzőleg folyó fizetési mérlegében és államháztartásában jelentős többletet halmozott fel, a bizalomcsökkenés eredményeképpen a világválság különösen erősen sújtotta fokozottan exportorientált iparát, valamint a hazai ágazatokat. Finnország nem szabott korlátot az automatikus stabilizátorok működésének, ezek kiegészítéseként pedig viszonylag jelentős diszkrecionális költségvetési ösztönzőket biztosított. Ennek következtében az államháztartás egyenlege 2009-ben a GDP több mint 6,5 %-ával romlott. Míg a fogyasztói bizalom 2009 során gyorsan visszatért a hosszú távú átlag fölé, és kismértékben az ágazati bizalmi mutatók is javultak, a reálgazdaság növekedése ennél fokozatosabb volt. A munkaerőpiac ez idáig a kibocsátás meredek csökkenése alapján várhatónál visszafogottabban reagált a válságra.
- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség

idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Különösen fontos, hogy Finnország olyan reformokat hajtson végre, amelyek hosszú távon növelik a munkaerő-kínálatot, így ellensúlyozhatják a társadalom idősödése által a munkaerőpiacra gyakorolt kedvezőtlen hatásokat.

- (4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv előrejelzése alapján a 2009. évi jelentős, 7,6 %-os visszaesést követően 2010-ben a reál-GDP növekedése visszatér 0,7 %-ra, majd 2011-ben 2,4 %-ra, 2012-ben pedig 3,5 %-ra emelkedik, és 2013-ban 3 %-ra mérséklődik. A jelenleg rendelkezésre álló információk ⁽²⁾ fényében úgy tűnik, hogy a forgatókönyv 2011-ig megalapozott, azt követően pedig kifejezetten optimista növekedési feltételezéseken alapul, tekintve, hogy az előre jelzett növekedési értékek jelentősen meghaladják a középtávra becsült növekedési potenciál értékét. A program inflációs előrejelzése valószínűleg nem teljesül a programidőszak alatt.
- (5) A program becslése szerint az államháztartási hiány 2009-ben a GDP 2,2 %-át teszi majd ki. A 2008. évi 4,4 %-os többlethez viszonyított jelentős romlást nagyrészt a válságnak az államháztartásra gyakorolt hatása, valamint a kormány által az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott, a GDP csaknem 2 %-ának megfelelő összegű ösztönző intézkedések idézték elő. Az államháztartás gyengülését elsősorban a kieső bevételek, különösen a jövedelemadó-, és azon belül is a társaságiadó-eredmények tekintélyes csökkenése okozta. A program szerint a 2010-re tervezett költségvetési politika továbbra is laza lesz, majd a program későbbi éveiben lényegében semlegessé válik. Mivel a költségvetési ösztönző intézkedések természetüknél fogva többnyire tartósak, ezek teljesítése nem vezet automatikusan költségvetési konszolidációhoz. A Tanács által szorgalmazott exitstratégiának megfelelően és a fenntartható államháztartási egyenleghez való visszatérés érdekében szigorítani kell a középtávú költségvetési irányvonalat. A program kimondja, hogy a kormány később dönt a költségvetési konszolidációs intézkedésekről, amelyeket a tervek szerint a soron következő 2011. évi költségvetésben és a stabilitási program következő aktualizált változatában határoznak meg.

- (6) A program azzal számol, hogy az államháztartás hiánya 2010-ben a GDP 3,6 %-ára nő, és ezáltal átmenetileg túllépi majd a Stabilitási és Növekedési Paktumban az államháztartási hiányra vonatkozóan a GDP 3 %-ában megállapított küszöbértéket. A hiány várható növekedésére

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Az értékelés figyelembe veszi a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését és az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is.

egy további, a GDP 1 %-át némileg meghaladó, elsősorban adócsökkentés, illetve a munkanélküliség várható növekedése miatt kifizetett magasabb szociális juttatások formájában nyújtott ösztönző intézkedés ad magyarázatot. A strukturális egyenleg, tehát a közösen megállapított módszertannak megfelelően újraszámított, ciklikusan kiigazított, egyszeri intézkedések nélkül számított egyenleg az előző évhez képest 2010-ben várhatóan 1 %-ot meghaladó mértékben csökken, ami lényegében megfelel a 2010-ben érvénybe lépő ösztönző intézkedések mértékének.

- (7) A program középtávú költségvetési stratégiájának fő célja a gazdasági tevékenység és a munkaerőpiac támogatása a válság során, figyelembe véve a hosszú távú fenntarthatóságra vonatkozó követelmények által szabott költségvetési korlátozásokat. Míg a program hangsúlyozza a fenntartható költségvetési egyenleg elérésének fontosságát, azt is kimondja, hogy a meglévő szakpolitikákon alapuló jelenlegi költségvetési előrejelzések nem felelnek meg ennek a célkitűzésnek. A program szerint az államháztartási és az elsődleges hiány 2011-től várhatóan csökkenni fog, és az államháztartási hiány mértéke 2013-ra a GDP 2 %-ára esik vissza. A strukturális egyenleg ennek megfelelő alakulása azt mutatja, hogy a költségvetési irányvonal 2011-től semlegessé válik. Mindez összhangban áll a programnak a jelenlegi politika változatlanosságát alapul vevő forgatókönyvével, illetve azzal, hogy a kormány ez idáig nem jelentett be jelentősebb középtávú konszolidációs intézkedéseket. Az aktualizált program a költségvetési pozícióra vonatkozó középtávú célkitűzést a GDP 0,5 %-át kitevő strukturális többletben jelöli meg. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés úgy tűnik, megfelel a Paktum célkitűzéseinek. Az aktualizált stabilitási program a jelenlegi szakpolitikák folytatása mellett azonban nem számol azzal, hogy a középtávú költségvetési célkitűzés még a programidőszak során megvalósulhat.
- (8) A költségvetés akár rosszabbul is alakulhat a programban előre jelzettnél. Míg a közeljövő növekedési kilátásait érintő kockázatok enyhébbek, hiszen a legújabb előrejelzési mutatók alátámasztják a fogyasztói bizalom viszonylag erőteljes és folyamatos erősödését és kisebb mértékben az üzleti bizalom erősödését is, tekintettel a költségvetési előrejelzések alapjául szolgáló, kifejezetten optimista növekedési feltételezésekre, a későbbi években a költségvetési eredmény a jelzettnél kedvezőtlenebbül is alakulhat. A célokat érintő kockázatokat némileg ellensúlyozza a kormány az iránti elkötelezettsége, hogy a 2011. évi költségvetésben és a következő aktualizált stabilitási programban a válságkezelő lépések leépítésére irányuló intézkedéseket határoz meg.
- (9) A bruttó államadósság 2009-ben becslések szerint az előző évben mért 34,2 %-os értékről a GDP 41,8 %-ára nő. Ennek fő oka a hiány hirtelen emelkedése és a GDP visszaesése. Az adóssághányad tekintetében a programidőszak során további 14,6 százalékpontos növekedés várható, amelynek eredményeképpen a 2013. évi érték a GDP 56,4 %-ának felel majd meg, és amelynek elsődleges kiváltó oka a tartósan magas államháztartási hiány. Tekintettel a költségvetési célkitűzéseket övező negatív kockázatokra, az adóssághányad a programban előre jelzettnél jobban is megemelkedhet. A program keretén belül elvégzett érzékenységvizsgálat alapján az adóssághányad várhatóan nem fogja túllépni a Stabilitási és Növekedési Paktumban előírt, a GDP 60 %-ának megfelelő felső határértéket. A korábbi évekhez hasonlóan a társadalombiztosítási alapok tovább növelték pénzeszközeiket, amelyek értéke 2008-ban a GDP 52,4 %-ával egyezett meg, ami így jelenleg meghaladja a bruttó államadósság mértékét.
- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett nem elegendő a GDP-hez viszonyított adósságarány 2020-ig történő stabilizálásához.
- (11) Miközben a népesség idősödésének a költségvetésre gyakorolt hosszú távú hatása valamivel meghaladja az EU átlagát, az elfogadott nyugdíjreform a következő évtizedekben segít visszafogni a nyugdíjkiadások előre jelzett növekedését. Ezenkívül az állami nyugdíjalapokban felhalmozott jelentős vagyon részben segít finanszírozni a nyugdíjkiadások jövőbeli növekedésének egy részét. A programban becsült 2009. évi költségvetési egyenleg súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági részre gyakorolt költségvetési hatását. A jelentős elsődleges többlet középtávon történő biztosítása és a megfelelő strukturális reformok végrehajtása elősegítené az államháztartás fenntarthatóságát érintő kockázatok visszaszorítását, amelyek a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentése⁽¹⁾ szerint alacsonyak.
- (12) A központi állami kiadások ellenőrzésének elsődleges eszközét továbbra is a többéves kiadási korlátok jelentik, amelyek nem vonatkoznak a ciklikusan érzékeny kiadási tételekre, és ennek megfelelően maradéktalanul lehetővé tették az automatikus stabilizátorok működését. Míg ez a megoldás a válság időszakában előmozdította a gazdasági tevékenységet és a társadalmi kohéziót, egyben az államháztartás viszonylag erőteljes romlását is eredményezte. Tekintettel korábbi kiváló eredményeire, a kiadási korlátok eszköze várhatóan továbbra is hatékonyan visszafogja majd a nem ciklikus jellegű állami kiadásokat. A program elismeri, hogy hangsúlyt kell helyezni a válság utáni időszakokra vonatkozó exitstratégiára és olyan költségvetéspolitikai szabályok kidolgozására, amelyek biztosítják az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát. A kormány

(1) Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i tanácsi következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

ezenfelül kísérletet tesz arra, hogy növelje az önkormányzati szolgáltatások termelékenységét, ami szintén enyhítheti a kiadási nyomást. E célból a parlament 2007-ben kerettörvényt fogadott el.

(13) A kormány nem módosította jelentős mértékben a központi kormányzati, illetve a helyi önkormányzati szintű szolgáltatásnyújtás átszervezésével kapcsolatos jelenleg zajló reformstratégiáit, így mindkét említett stratégia a tervek szerint halad. Az önkormányzati szinten remélt termelékenységnövekedés azonban várhatóan csak közép- vagy hosszú távon jelentkezik majd meghatározó mértékben.

(14) Összegezve, figyelembe véve a költségvetési célkitűzéseket érintő fenti kockázatokat, megállapítható, hogy a támogató jellegű költségvetési politikák 2010 során való fenntartását célzó stratégia összhangban áll az európai gazdaságélénkítési tervvel. A gazdasági válság negatív hatásainak következtében az államháztartás hiánya 2010-ben várhatóan ideiglenesen túllépi majd a GDP 3 %-ának megfelelő határértéket, ezt követően pedig fokozatosan a referenciaérték alá csökken. A program későbbi éveire vonatkozó növekedési előrejelzéseket érintő kockázatok fényében azonban előfordulhat, hogy még a hiány tervezett mérsékelt csökkentése sem érhető el. A strukturális egyenlegek változásában mért előre jelzett költségvetési irányvonal alapján feltételezhető, hogy középtávon nem következik be költségvetési konszolidáció, és a program nem tervezi a középtávú költségvetési célkitűzés megközelítését a programidőszakban. Jóllehet a program szerint folyamatban van a konszolidációs stratégia kidolgozása, annak pontos célkitűzéseit és főbb elemeit nem határozta meg. A költségvetési stratégiának a Paktum követelményeivel való összehangolása érdekében egy strukturális költségvetési konszolidációt célzó átfogó stratégia időszerű végrehajtására van szükség.

(15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos ⁽¹⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a súlyos gazdasági válság jelentős mértékben gyengítette az államháztartást, ideértve annak hosszú távú fenntarthatóságát is. A 2010-re tervezett expanzív költségvetési politika összhangban áll az európai gazdaságélénkítési tervvel. A program előrejelzései (változatlan politika mellett) azonban azt jelzik, hogy az államháztartás hiánya 2010-ben meghaladja majd a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket. Ezenfelül az előre jelzett és rendkívül lassú középtávú költségvetési konszolidációs irányvonal nem biztosítja a program középtávú célkitűzései megvalósításához szükséges előrehaladást. Az előrejelzésekhez kapcsolódó lefelé mutató kockázatokat is figyelembe véve rendkívül kívánatos lenne, hogy a kormány idejében meghozott intézkedésekkel egy olyan átfogó és konkrét középtávú költségvetési stratégiát határozzon meg, amely 2011-től kezdve biztosítaná a konszolidációt. A fenti értékelés alapján Finnország felkérést kap arra, hogy:

i. az európai gazdaságélénkítési tervnek megfelelően hajtsa végre a 2010. évi költségvetési politikát, és ezzel egyidejűleg gondoskodjon arról, hogy a GDP 3 %-ának megfelelő referenciaérték tervezett túllépése korlátozott és átmeneti jellegű maradjon;

ii. idejében meghozott intézkedés keretében dolgozzon ki egy átfogó és konkrét középtávú költségvetési stratégiát, amely 2011-től kezdve biztosítja a konszolidációt, valamint elősegíti a középtávú célkitűzések elérését és az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának helyreállítását.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. feb.	1,0	- 7,6	0,7	2,4	3,5	3,0
	BIZ 2009. nov.	1,0	- 6,9	0,9	1,6	n.a.	n.a.
	SP 2008. dec.	2,6	0,6	1,8	2,4	2,2	n.a.
HICP infláció (%)	SP 2010. feb.	3,9	1,7	1,8	1,7	2,0	2,0
	BIZ 2009. nov.	3,9	1,8	1,6	1,5	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	4,0	2,3	1,9	2,0	2,0	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. feb.	3,7	- 5,0	- 5,0	- 4,0	- 2,2	- 1,2
	BIZ 2009. nov. ⁽²⁾	3,5	- 4,5	- 4,3	- 3,8	n.a.	n.a.
	SP 2008. dec.	1,3	- 0,6	- 1,0	- 1,2	n.a.	n.a.

⁽¹⁾ Különösen a programidőszak későbbi éveire vonatkozó külső feltételezések hiányoznak.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Nettó külső finanszírozási képesség/ igény (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	2,7	0,8	1,2	1,5	1,8	2,0
	BIZ 2009. nov.	3,0	1,1	1,2	1,3	n.a.	n.a.
	SP 2008. dec.	4,0	3,6	3,7	3,9	3,9	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	53,4	53,1	52,6	53,4	53,2	52,8
	BIZ 2009. nov.	53,4	51,5	50,5	50,6	n.a.	n.a.
	SP 2008. dec.	51,4	50,3	49,7	49,4	49,4	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	49,0	55,3	56,2	56,4	55,5	54,7
	BIZ 2009. nov.	48,9	54,3	55,0	55,0	n.a.	n.a.
	SP 2008. dec.	47,0	48,2	48,6	48,4	48,5	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	4,4	- 2,2	- 3,6	- 3,0	- 2,3	- 1,9
	BIZ 2009. nov.	4,5	- 2,8	- 4,5	- 4,3	n.a.	n.a.
	SP 2008. dec.	4,4	2,1	1,1	1,0	0,9	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	5,9	- 0,8	- 2,3	- 1,2	- 0,2	0,4
	BIZ 2009. nov.	5,9	- 1,4	- 3,1	- 2,9	n.a.	n.a.
	SP 2008. dec.	5,4	4,0	3,3	2,8	2,4	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	2,6	0,3	- 1,1	- 1,0	- 1,2	- 1,3
	BIZ 2009. nov.	2,7	- 0,5	- 2,3	- 2,4	n.a.	n.a.
	SP 2008. dec.	3,7	2,4	1,7	1,6	n.a.	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽²⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	2,6	0,3	- 0,9	- 1,0	- 1,2	- 1,3
	BIZ 2009. nov.	2,7	- 0,5	- 2,2	- 2,4	n.a.	n.a.
	SP 2008. dec.	3,7	2,4	1,7	1,6	n.a.	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	34,2	41,8	48,3	52,2	54,4	56,4
	BIZ 2009. nov.	34,1	41,3	47,4	52,7	n.a.	n.a.
	SP 2008. dec.	32,4	33,0	33,7	34,1	34,6	n.a.

Megjegyzések:

(1) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, ahogy a Bizottság szolgálatai a programban szereplő adatok alapján újraszámították.

(2) A 2008–2011 közötti időszakra vonatkozóan 2,1 %-os, 1,0 %-os, 0,7 %-os és 1,1 %-os becsült potenciális növekedés alapján.

(3) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és más átmeneti intézkedések nélkül. Az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések csak 2010-re vonatkoznak, és a legújabb program és a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése szerint a GDP 0,2 %-ának felelnek meg és hiánynövelők.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2010. május 27.

(2010/C 138/04)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam	
USD	USA dollár	1,2255	AUD Ausztrál dollár	1,4620
JPY	Japán yen	110,79	CAD Kanadai dollár	1,2919
DKK	Dán korona	7,4396	HKD Hongkongi dollár	9,5437
GBP	Angol font	0,84625	NZD Új-zélandi dollár	1,8252
SEK	Svéd korona	9,6660	SGD Szingapúri dollár	1,7219
CHF	Svájci frank	1,4164	KRW Dél-Koreai won	1 500,26
ISK	Izlandi korona		ZAR Dél-Afrikai rand	9,4074
NOK	Norvég korona	7,9860	CNY Kínai renminbi	8,3720
BGN	Bulgár leva	1,9558	HRK Horvát kuna	7,2654
CZK	Cseh korona	25,629	IDR Indonéz rúpia	11 356,57
EEK	Észt korona	15,6466	MYR Maláj ringgit	4,0374
HUF	Magyar forint	276,86	PHP Fülöp-szigeteki peso	56,951
LTL	Litván litász/lita	3,4528	RUB Orosz rubel	37,7950
LVL	Lett lats	0,7079	THB Thaiföldi baht	39,908
PLN	Lengyel zloty	4,0848	BRL Brazil real	2,2556
RON	Román lej	4,1465	MXN Mexikói peso	15,8347
TRY	Török líra	1,9255	INR Indiai rúpia	57,4270

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

A Bizottság közleménye

A gépjárművek értékesítésére és javítására, valamint a gépjármű-pótalkatrészek forgalmazására vonatkozó megállapodásokban szereplő vertikális korlátozásokról szóló kiegészítő iránymutatás

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 138/05)

I. BEVEZETÉS

1. Az iránymutatás célja

- (1) Ez az iránymutatás azon konkrét kérdéseknek az Európai Unió működéséről szóló szerződés⁽¹⁾ 101. cikke alapján történő értékelésének alapelveit határozza meg, amelyek a gépjárművek értékesítésére és javítására, valamint a pótalkatrészek forgalmazására vonatkozó megállapodásokban szereplő vertikális korlátozásokkal összefüggésben merülnek fel. Az iránymutatás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke (3) bekezdésének a gépjármű-ágazatbeli vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásáról szóló 461/2010/EU bizottsági rendeletet⁽²⁾ (a továbbiakban: a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet) kíséri, és célja, hogy segítse a vállalkozásokat az ilyen megállapodások önálló megítélésében.
- (2) Ezen iránymutatás a gépjármű-ágazat számára rendkívül fontos kérdéseket tisztáz, többek között értelmezi az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke (3) bekezdésének vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2010. április 20-i 330/2010/EU bizottsági rendelet⁽³⁾ (a továbbiakban: az általános vertikális csoportmentességi rendelet) egyes rendelkezéseit. Az iránymutatás nem sérti a vertikális korlátozásokról szóló iránymutatás⁽⁴⁾ (a továbbiakban: az általános vertikális iránymutatás) alkalmazhatóságát, ezért az általános vertikális iránymutatással összefüggésben és annak kiegészítéseként kell értelmezni.
- (3) Az iránymutatás egyaránt alkalmazandó azokra a vertikális megállapodásokra és összehangolt magatartásokra, amelyek a gépjárművek pótalkatrészei beszerzésének, értékesítésének és viszonteladásának, illetve a gépjárművekkel kapcsolatos javítási vagy karbantartási szolgáltatások nyújtásának feltételeire vonatkoznak, valamint azokra a vertikális megállapodásokra és összehangolt magatartásokra, amelyek az új gépjárművek vásárlási, értékesítési és viszonteladási feltételeire vonatkoznak. Az iránymutatás II. szakaszában foglaltaknak megfelelően az új gépjárművek vásárlási, értékesítési és viszonteladási feltételeire vonat-

kozó megállapodásokra és összehangolt magatartásokra 2013. május 31-ig továbbra is a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a gépjármű-ágazatbeli vertikális megállapodások és összehangolt magatartások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2002. július 31-i 1400/2002/EK bizottsági rendelet⁽⁵⁾ vonatkozó előírásai érvényesek. Ezért az új gépjárművek vásárlására, értékesítésére vagy viszonteladására vonatkozó vertikális megállapodásokra és összehangolt magatartásokra ezt az iránymutatást csak 2013. június 1-jétől kell alkalmazni. Ez az iránymutatás a gépjármű-ágazattól eltérő egyéb ágazatokban létrejött megállapodásokra nem vonatkozik, és az itt meghatározott alapelvek nem feltétlenül alkalmazhatók a többi ágazatban létrejött megállapodások értékelésére.

- (4) Ezen iránymutatás nem érinti a Szerződés 102. cikkének a gépjármű-ágazaton belüli vertikális megállapodásokra történő esetleges párhuzamos alkalmazását, illetve azt az értelmezést, amelyet az Európai Unió Bírósága adhat a Szerződés 101. cikkének ezen vertikális megállapodásokra történő alkalmazásáról.
- (5) Eltérő rendelkezés hiányában az iránymutatásban található elemzések és érvelések a kereskedelem valamennyi szintjére vonatkoznak. A „szállító” és „forgalmazó”⁽⁶⁾ kifejezések a kereskedelem valamennyi szintjére használatosak. Az általános vertikális csoportmentességi rendelet és a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet a továbbiakban együttesen: „csoportmentességi rendeletek”.
- (6) Az ezen iránymutatásban előírt normákat minden egyes esetben az adott ténybeli és jogi körülményeket figyelembe véve kell alkalmazni. A Bizottság ezt az iránymutatást ésszerűen és rugalmasan fogja alkalmazni⁽⁷⁾, figyelembe véve a versenyérvényesítési és piacellenőrzési tevékenysége során nyert tapasztalatait.
- (7) Ezen ágazatban a verseny érvényesítésének története azt mutatja, hogy egyes korlátozások elérhetőek akár nyílt, közvetlen szerződéses kötelezettségek révén, akár közvetett kötelezettségek vagy közvetett eszközök által, mely utóbbiak ugyanolyan versenyellenes következményekhez vezetnek. A forgalmazó versenybeli magatartását befolyásolni kívánó szállító alkalmazhat például fenyegetést,

⁽¹⁾ 2009. december 1-jén az EK-Szerződés 81. és 82. cikke helyébe az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 101. és 102. cikke lépett. Az EK-Szerződés 81. cikke és az EUMSZ 101. cikke, illetve az EK-Szerződés 82. cikke és az EUMSZ 102. cikke lényegében azonosak. Ezen iránymutatás alkalmazásában az EUMSZ 101. és 102. cikkére történő hivatkozásokat szűkség esetén az EK-Szerződés 81. és 82. cikkére történő hivatkozásokként kell érteni. Az EUMSZ bevezetett bizonyos szóhasználatra vonatkozó változtatásokat is, mint a „Közösség” kifejezés „Unió”-val valamint a „közös piac” kifejezés „belső piac”-cal történő felváltása. Ezen iránymutatás az EUMSZ szóhasználatát követi.

⁽²⁾ HL L 129., 2010.5.28., 52. o.

⁽³⁾ HL L 102., 2010.4.23., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 130., 2010.5.19., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 203., 2002.8.1., 30. o.

⁽⁶⁾ Kiskereskedelmi szinten az ágazaton belüli forgalmazók általánosan elfogadott elnevezése „márkakereskedők”.

⁽⁷⁾ Az Unió versenyjogi szabályainak korszerűsítése óta az ilyen elemzések elvégzése elsődlegesen a megállapodásban részt vevő feleket terheli. A Bizottság azonban saját kezdeményezésre vagy panasz alapján megvizsgálhatja a megállapodásoknak a Szerződés 101. cikkével való összeegyeztethetőségét.

megfélemlítést, figyelmeztetést vagy büntetést. Késleltetheti vagy felfüggesztheti a szállításokat, vagy azzal fenyegethet, hogy felmondja annak a forgalmazónak a szerződését, aki külföldi fogyasztónak értékesít, vagy nem vesz figyelembe egy adott árszintet. A szerződő felek közötti átlátható viszony általában csökkenti annak kockázatát, hogy a gyártót ilyen közvetett kényszerítő módszerek versenyellenes célok érdekében történő alkalmazásáért felelősségre vonják. Magatartási kódex aláírása például növelheti a felek közötti kereskedelmi kapcsolatok átláthatóságát. Az ilyen kódexben előírhatnak például többek között a szerződés időtartamától függő felmondási időt; a márkakereskedőnek járó kártérítést a még meg nem térült, kapcsolatspecifikus beruházásokért abban az esetben, ha a szerződést jogalap nélkül idő előtt felmondják; illetve alternatív vitarendezési mechanizmusként választottbírótság igénybevételét. Ha a szállító magatartási kódexet foglal a forgalmazókkal és javítóműhelyekkel kötött megállapodásaiba, amelyet közzé is tesz, és betartja az abban foglaltakat, akkor ezt a magatartást releváns tényezőként figyelembe veszik a szállító magatartás egyedi esetekben történő megítélésénél.

2. Az iránymutatás felépítése

(8) Az iránymutatás felépítése a következő:

- a) A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet hatálya és az általános vertikális csoportmentességi rendelethez való viszonya (II. szakasz)
- b) A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet kiegészítő rendelkezéseinek alkalmazása (III. szakasz)
- c) Az egyes korlátozások – egyedüli márka kikötése és szelektív forgalmazás – értékelése (IV. szakasz)

II. A GÉPJÁRMŰVEKRE VONATKOZÓ CSOPORTMENTESSÉGI RENDELET HATÁLYA ÉS AZ ÁLTALÁNOS VERTIKÁLIS CSOPORTMENTESSÉGI RENDELETHEZ VALÓ VISZONYA

- (9) A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet 4. cikke alapján a rendelet hatálya alá a gépjármű-pótalkatrészek vásárlására, értékesítésére vagy viszonteladására, illetve a gépjármű-javítási és -karbantartási szolgáltatások nyújtására vonatkozó vertikális megállapodások tartoznak.
- (10) A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet 2. cikke az 1400/2002/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazását 2013. május 31-ig meghosszabbítja az új gépjárművek vásárlásával, értékesítésével vagy viszonteladásával kapcsolatos vertikális megállapodások tekintetében. A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi

rendelet 3. cikke értelmében 2013. június 1-jétől az új gépjárművek vásárlására, értékesítésére vagy viszonteladására vonatkozó megállapodásokra az általános vertikális csoportmentességi rendelet alkalmazandó ⁽¹⁾.

- (11) Az új keret általi, az új gépjárművek eladási piaca és a gépjármű utópiac közötti, különbségtétel figyelembe veszi az e piacokon uralkodó versenyfeltételek közötti különbséget.
- (12) Az 1400/2002/EK bizottsági rendelet működéséről szóló, 2008. május 28-i értékelő jelentésben ⁽²⁾ valamint a gépjárműgyártatra vonatkozó jövőbeni versenyjogi keretszabályról szóló, 2009. július 22-i bizottsági közleményben ⁽³⁾ foglalt mélyreható piaci elemzés alapján úgy tűnik, hogy az új gépjárművek értékesítésének ágazatát illetően nincsenek a verseny tekintetében olyan komoly hiányosságok, amelyek más gazdasági ágazatoktól megkülönböztetnék az ágazatot, és amelyek az általános vertikális csoportmentességi rendelet rendelkezéseitől eltérő, szigorúbb szabályok alkalmazását tennék szükségessé. Következésképpen, a 30 %-os piaci részesedési küszöb ⁽⁴⁾ alkalmazása, bizonyos vertikális korlátozások mentességéből való kizárása, valamint az általános vertikális csoportmentességi rendeletben megállapított feltételek rendszerint biztosítják, hogy az új gépjárművek forgalmazására vonatkozó vertikális megállapodások eleget tegyenek a Szerződés 101. cikke ⁽³⁾ bekezdésében foglalt feltételeknek anélkül, hogy a más ágazatokra alkalmazandó feltételeken túl további követelményeket kellene felállítani.
- (13) Ugyanakkor annak érdekében, hogy az új rendszerhez való alkalmazkodáshoz minden piaci szereplő számára elegendő idő álljon rendelkezésre, különös tekintettel a hosszú távú kapcsolatspecifikus beruházásokra, az 1400/2002/EK rendelet alkalmazási időszaka három évvel, 2013. május 31-ig meghosszabbodik azon követelmények tekintetében, amelyek kifejezetten az új gépjárművek vásárlásával, értékesítésével vagy viszonteladásával kapcsolatos vertikális megállapodásokra vonatkoznak. Az 1400/2002/EK rendelet azon rendelkezései, amelyek egyaránt vonatkoznak az új járművek forgalmazására és a gépjármű-pótalkatrészek vásárlására, értékesítésére vagy

⁽¹⁾ Az 1400/2002/EK rendelet hatályvesztése és az ebben az iránymutatásban kifejtett új jogi kerettel történő felváltása önmagában nem teszi kötelezővé a már létező szerződések felmondását. Lásd például a C-125/05. sz. *Vulcan Silkeborg A/S* kontra *Skandinavisk Motor Co. A/S* ügyet. EBHT 2006., I-7637.

⁽²⁾ SEC(2008) 1946.

⁽³⁾ COM(2009) 388.

⁽⁴⁾ Az általános vertikális csoportmentességi rendelet 7. cikke értelmében a piaci részesedési küszöb kiszámítása általában a piaci eladási értékre vonatkozó adatok, illetve az erre vonatkozó adatok hiányában más megbízható piaci információk – többek között a piaci eladási volumen – alapján történik. Ebben az összefüggésben a Bizottság tudomásul veszi, hogy az új gépjárművek értékesítése tekintetében az ágazat a piaci részesedés kiszámítását jelenleg a szállító által az érintett piacon eladott gépjárművek száma alapján végzi; ebbe minden olyan gépjármű beletartozik, amelyet a vásárló a termékjellemzők, az árak és a használat tekintetében felcserélhetőnek vagy helyettesíthetőnek tekint.

vizsonteladására, illetve a gépjármű-javítási és -karbantartási szolgáltatások nyújtására, 2010. június 1-jétől 2013. május 31-ig kizárólag az új járművek forgalmazására alkalmazandók. Ezen időszak alatt a jelen iránymutatás nem használandó az 1400/2002/EK rendelet rendelkezéseinek értelmezésére. Ehelyett az említett rendeletre vonatkozó magyarázó brosrút kell figyelembe venni ⁽¹⁾.

- (14) A gépjármű-pótalkatrészek felek általi vásárlására, értékesítésére vagy vizsonteladására, illetve az általuk nyújtott gépjármű-javítási és -karbantartási szolgáltatások nyújtására vonatkozó feltételekkel kapcsolatos vertikális megállapodások esetében 2010. június 1-jétől a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet alkalmazandó. Ez azt jelenti, hogy az azon rendelet 4. cikke szerinti mentességhez ezeknek a megállapodásoknak nem csupán az általános vertikális csoportmentességi rendelet mentességre vonatkozó feltételeinek kell megfelelniük, hanem nem tartalmazhatnak semmilyen a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet 5. cikkében felsorolt komoly, úgynevezett különösen súlyos korlátozást sem.
- (15) A javítási és karbantartási szolgáltatások és a pótalkatrész-forgalmazás piacainak általában márkaszpecifikus jellege miatt ezeken a piacokon a verseny eredendően kevésbé intenzív, mint az új gépjárművek értékesítésének piacán. A technológia fejlődésének köszönhetően javult ugyan a megbízhatóság, és növekedett a szükséges szervizelések közötti időtartam, ennél számottevőbb azonban az a tendencia, hogy az egyedi javítási és karbantartási munkálatok díjai emelkednek. A pótalkatrész-piacokon a gépjárműgyártók védjegyével ellátott alkatrészeknek az eredetiberendezés-szállítók (Original Equipment Suppliers, a továbbiakban: OES) és más felek által szállított alkatrészekkel kell versenyezniük. Ez az érintett piacokon fenntartja az árakra ható nyomást, és ezáltal a javítási és karbantartási piacon is nyomást gyakorol az árakra, mivel a pótalkatrészek a szokásos javítások költségeinek jelentős hányadát teszik ki. Ezenfelül a gépjárművekre fordított fogyasztói összkiadásban – ami az átlagos fogyasztó költségvetésében számottevő tételt jelent – a javítás és a karbantartás együttesen nagyon jelentős hányadot képvisel.
- (16) A gépjárműágazat utópiacán jelentkező versenyproblémák kezelése érdekében a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet három olyan különösen súlyos korlátozásra vonatkozó rendelkezéssel egészíti ki az általános vertikális csoportmentességi rendeletet, amelyek a gépjármű-javítási vagy -karbantartási szolgáltatásokkal és pótalkatrészek szállításával kapcsolatos megállapodások esetében alkalmazandók. A különösen súlyos korlátozásokra vonatkozó kiegészítő rendelkezésekre vonatkozóan ezen iránymutatás III. szakasza tartalmaz további útmutatást.

III. A GÉPJÁRMŰVEKRE VONATKOZÓ CSOPORTMENTESSÉGI RENDELET KIEGÉSZÍTŐ RENDELKEZÉSEINEK ALKALMAZÁSA

- (17) Nem részesülhetnek csoportmentességben azok a megállapodások, amelyek különösen súlyos korlátozásokat tartalmaznak. E korlátozások felsorolását az általános vertikális csoportmentességi rendelet 4. cikke és a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet 5. cikke tartalmazza. Ha egy megállapodás e korlátozások bármelyikét tartalmazza, akkor az vélelmezhetően a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik. Ennek alapján az is vélelmezhető, hogy a megállapodás valószínűleg nem teljesíti a Szerződés 101. cikke (3) bekezdésében meghatározott feltételeket, így a csoportmentesség nem alkalmazható. Ez azonban olyan megdönthető vélelem, amely egyedi esetben nyitva hagyja a vállalkozások számára a hatékonysági kifogásra való hivatkozás lehetőségét a szerződés 101. cikkének (3) bekezdése alapján.
- (18) A Bizottság gépjárműágazatra vonatkozó egyik versenypolitikai célkitűzése, hogy megvédje a pótalkatrészgyártók hozzáférést a gépjárművek utópiacához, biztosítva ezzel a versengő pótalkatrészmárkák folyamatos elérhetőségét mind a független mind a szerződéses javítóműhelyek, mind pedig az alkatrész-nagykereskedők számára. Az ilyen alkatrészekhez való hozzáférés figyelemreméltó előnyökkel jár a fogyasztók számára, különös tekintettel arra, hogy gyakran nagy különbség van a gyártó által értékesített vagy vizsonteladott és az alternatív alkatrészek ára között. A gépjármű gyártójának védjegyét viselő alkatrészek (OEM-alkatrészek) alternatívái az eredetiberendezés-szállítók által gyártott és forgalmazott, eredeti alkatrészek (OES-alkatrészek), míg más, az eredeti alkatrésszel azonos minőségű alkatrészeket pedig „azonos minőségű” alkatrészeket gyártók állítják elő.
- (19) Az „eredeti alkatrészek vagy felszerelések” olyan alkatrészek vagy felszerelések, amelyeket a gépjármű gyártója által a kérdéses gépjármű összeszereléséhez szükséges alkatrészek vagy felszerelések gyártására vonatkozóan megadott előírásoknak és gyártási szabványoknak megfelelően gyártanak. Ez a meghatározás magában foglalja azokat az alkatrészeket és felszereléseket is, amelyeket ezen alkatrészekkel és felszerelésekkel azonos gyártósoron gyártanak. Amennyiben az ellenkezőjét nem bizonyítják, ezek az alkatrészek eredeti alkatrészeknek vélelmezhetők, ha az alkatrész gyártója igazolja, hogy az alkatrész minősége megfelel az adott gépjármű összeszereléséhez használt alkatrészek minőségének, és azt a gépjárműre vonatkozó előírások és gyártási szabványok szerint gyártották, lásd a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) ⁽²⁾ 3. cikkének (26) bekezdését.

⁽¹⁾ A 2002. július 31-i 1400/2002/EK bizottsági rendelethez kapcsolódó magyarázó brosrút – *Gépjárművek forgalmazása és szervize az Európai Unióban*.

⁽²⁾ HL L 263., 2007.10.9., 1. o.

(20) Az „azonos minőségű alkatrészként” való elismeréshez az alkatrésznek megfelelően magas minőségűnek kell lennie, hogy alkalmazása ne veszélyeztesse a szóban forgó szerződéses hálózat hírnevét. Az egyéb kiválasztási szabványokhoz hasonlóan a gépjárműgyártó ebben az esetben is bizonyíthatja, hogy egy adott pótalkatrész nem teljesíti ezt a követelményt.

(21) Az általános vertikális csoportmentességi rendelet 4. cikkének e) pontja szerint különösen súlyos korlátozásnak minősül az alkatrészek szállítója és az ilyen alkatrészeket beépítő vevő közötti olyan megállapodás, amely megakadályozza vagy korlátozza a szállítót abban, hogy az alkatrészeket a végső felhasználóknak, a független javítóműhelyeknek vagy a vevő által az áruinak javításával vagy karbantartásával meg nem bízott szolgáltatóknak értékesítse. A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet 5. cikkének a), b) és c) pontja megnevez három további különösen súlyos korlátozást a pótalkatrész-szállítók közötti megállapodásokra vonatkozóan.

(22) A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet 5. cikkének a) pontja a szelektív forgalmazási rendszer tagjai által a gépjárművek alkatrészeinek a független javítóműhelyek részére történő értékesítésének korlátozására vonatkozik. E rendelkezés egy adott alkatrész-kategória (az úgynevezett saját előállítású alkatrészek) szempontjából lényeges leginkább, amelyet csak a gépjárműgyártótól vagy annak szerződéses hálózatának tagjaitól lehet beszerezni. Ha egy szállító és egy forgalmazó megállapodik abban, hogy az ilyen alkatrészeket nem lehet független javítóműhelyek számára szállítani, akkor ez a megállapodás az ilyen szereplőket valószínűleg kizárná a javítási és karbantartási szolgáltatások piacáról, és sérti a Szerződés 101. cikkét.

(23) A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet 5. cikkének b) pontja a pótalkatrészek, javítószerszámok vagy diagnosztikai, illetve egyéb berendezések szállítója és egy gépjárműgyártó közötti olyan, megállapodásból eredő, közvetett vagy közvetlen korlátozásra vonatkozik, amely a szállító azon lehetőségét korlátozza, hogy ezeket a termékeket szerződéses és/vagy független forgalmazók és javítóműhelyek számára értékesítse. Az ilyen típusú közvetett korlátozásra példa az alkatrészszállítók és gépjárműgyártók közötti, úgynevezett „szerszámokra vonatkozó megállapodás”. Ebben a tekintetben utalni kell az egyes alvállalkozási megállapodásoknak az EGK-Szerződés 85. cikkének (1) bekezdése szerint történő értékeléséről szóló, 1978. december 18-i bizottsági közleményre⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alvállalkozási közlemény). A Szerződés 101. cikkének (1) bekezdése általában nem vonatkozik olyan megállapodásokra, amelyekben a gépjárműgyártó bizonyos alkatrészek előállításához biztosítja a szerszámokat az alkatrészgyártó számára, részt vállal az alkatrészgyártó projektfejlesztési költségeiből, illetve biztosítja számára a

szükséges⁽²⁾ szellemi tulajdon-jogokat és know-how-t, és nem engedélyezi számára, hogy ezt a hozzájárulást a közvetlenül az utópiacra való értékesítésre szánt alkatrészek gyártásához használja fel. Másrészt, ha a gépjárműgyártó kötelezi az alkatrészszállítót egy ilyen eszköz tulajdonjogának, a szellemi tulajdonjognak vagy a know-how-nak az átruházására, vagy a termékfejlesztési költségeknek csak elenyésző részét viseli, illetve nem adja át a szükséges eszközöket, a szellemi tulajdonjogokat és a know-how-t, akkor az ilyen megállapodás nem minősül elődli alvállalkozói megállapodásnak. Ezért az ilyen megállapodásra esetleg alkalmazandó a Szerződés 101. cikkének (1) bekezdése, és azt a csoportmentességi rendeletek rendelkezései alapján kell vizsgálni.

(24) A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet 5. cikkének c) pontja az alkatrészeket a gépjármű első összeszereléséhez felhasználó gépjárműgyártó és ezen alkatrészek szállítójának megállapodásból eredő korlátozásra vonatkozik, amely szerint a szállító korlátozott lehetőséggel rendelkezik arra, hogy a szállított alkatrészeket vagy pótalkatrészeket ténylegesen és könnyen látható módon elhelyezhesse védjegyét vagy logóját. A fogyasztók választási lehetőségeinek javítása érdekében a javítóműhelyeknek és a fogyasztóknak képesnek kell lenniük annak megállapítására, hogy a gépjárműgyártó védjegyét viselő alkatrészeket kívül az alternatív szállítóktól beszerezhető mely pótalkatrészek felelnek meg az adott gépjárműnek. A védjegyeknek és logóknak az alkatrészeket vagy pótalkatrészeket való elhelyezése lehetővé teszi az eredetibberendezés-szállítóktól beszerezhető kompatibilis cserealkatrészek könnyű azonosítását. Az elhelyezés nem engedélyezésével a gépjárműgyártók korlátozhatják az OES-alkatrészek forgalmazását, és a 101. cikk rendelkezéseibe ütköző módon korlátozhatják a fogyasztói választást.

IV. AZ EGYES KORLÁTOZÁSOK ÉRTÉKELÉSE

(25) Az egyes korlátozásoknak a Szerződés 101. cikkével való összeegyeztethetőségének vizsgálatához a gépjármű-ágazatbeli vertikális megállapodásokban részt vevő feleknek ezen iránymutatást az általános vertikális iránymutatással együtt és annak kiegészítéseként kell felhasználniuk. E szakasz külön útmutatást nyújt az egyedüli márka kikötésére és a szelektív forgalmazásra vonatkozóan, ez két olyan terület, amely különös jelentőséggel bírhat a megállapodások ezen iránymutatás II. szakaszában említett csoportjának értékelésénél.

1. Egyedüli márka kikötése

i. *Az egyedüli márka kikötésének értékelése a csoportmentességi rendeletek alapján*

(26) A gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet 3. cikkének és az általános vertikális csoportmentességi

⁽¹⁾ HL C 1., 1979.1.3., 2. o.

⁽²⁾ Ha a gépjárműgyártó szerszámot, szellemi tulajdonjogokat, illetve know-how-t bocsát az alkatrészszállító rendelkezésére, az ilyen megállapodás nem tartozik az alvállalkozási közlemény hatálya alá abban az esetben, ha az alkatrészszállító már rendelkezik ezzel az eszközzel, szellemi tulajdonjoggal vagy know-how-val, illetve ésszerű körülmények között hozzáférhet azokhoz, mivel ebben az esetben a hozzájárulás nem lenne szükséges.

rendelet 5. cikke (1) bekezdése a) pontjának együttes értelmezése alapján, az érintett piacon a 30 %-ot meg nem haladó piaci részesedéssel rendelkező gépjárműszállító és -forgalmazó megállapodhat egymással a egyedüli márka kikötéséről, amely arra kötelezi a forgalmazót, hogy csak a szállítótól vagy a szállító által kijelölt másik vállalkozástól vásároljon gépjárműveket, feltéve, hogy az ilyen versenytilalmi kötelezettség időtartama legfeljebb öt évre korlátozódik. Ugyanez az alapelv vonatkozik a szállítók és a velük szerződött javítóműhelyek, illetve alkatrész-forgalmazók közötti megállapodásokra. Az öt évnél hosszabb időtartamra való meghosszabbításhoz szükség van mindkét fél kifejezett hozzájárulására, és nem lehetnek olyan akadályok, amelyek a forgalmazót hátráltatják abban, hogy az ötéves időtartam végén ténylegesen felmondja a versenytilalmi kötelezettséget. A csoportmentességi rendeletek nem terjednek ki a határozatlan idejű vagy öt évet meghaladó időszakokra szóló versenytilalmi kötelezettségekre, bár a rendeletek ebben az esetben is érvényesek lennének a vertikális megállapodás fennmaradó részére. Ugyanez vonatkozik azokra a versenytilalmi kötelezettségekre is, amelyek hallgatólagosan öt évnél hosszabb időtartamra meghosszabbíthatók. Az akadályok, a felmondással való fenyegetés, vagy az egyedüli márka kikötésének újbóli bevezetésével való fenyegetés azelőtt, hogy a forgalmazó vagy az új szállító meg nem térülő beruházása amortizálódna, a szóban forgó egyedüli márka kikötés hallgatólagos megújításának minősülne.

(27) Az általános vertikális csoportmentességi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a mentesség nem terjed ki semmilyen olyan közvetlen vagy közvetett kötelezettségre, amelynek eredményeként a szelektív forgalmazói rendszer tagjai nem értékesítik bizonyos versenytárs szállítók márkáit. Különös figyelmet kell szentelni az egyedüli márkakikötés meglévő, több márkát forgalmazó forgalmazókra történő alkalmazási módjának annak biztosítása érdekében, hogy a szóban forgó kötelezettség ne legyen egy, konkrét szállító(k) – különösen új belépő(k) vagy gyenge versenytárs(ak) – versenyből való kizárását célzó átfogó stratégia része. Ilyen aggodalomra adhat okot különösen az, ha az ezen iránymutatás 34. bekezdésében meghatározott piaci részesedési küszöböt meghaladják, és ha az ilyen korlátozást alkalmazó szállító olyan helyzetben van az érintett piacon, hogy jelentős mértékben hozzájárulhat az általános piaclezáró hatáshoz ⁽¹⁾.

(28) A vertikális megállapodásokban szereplő versenytilalmi kötelezettségek nem minősülnek ugyan különösen súlyos korlátozásnak, de a piaci körülményektől függően lehetnek olyan negatív hatásaik, amelyek miatt a megállapodás a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá esik ⁽²⁾. Ilyen káros hatás jöhet létre, ha belépési vagy bővítési

korlátok keletkeznek, ami kizárja a versenytárs szállítókat és károsítja a fogyasztókat különösen az árnövelés, a termékválaszték korlátozása, a termékminőség csökkentése vagy a termékinnováció szintjének csökkentése révén.

(29) A versenytilalmi kötelezettségeknek azonban lehet pozitív hatásuk is, amely indokolhatja a Szerződés 101. cikke (3) bekezdésének alkalmazását. Az ilyen kötelezettségek kiküszöbölhetik a „potyázást”, azaz azt, hogy az egyik szállító kihasználja a másik beruházásait. Egy szállító például beruházást hajthat végre valamelyik forgalmazó helyiségeiben, ezáltal azonban az ugyanazon a helyszínen értékesített versenytárs márka tekintetében is vonzó hatást gyakorolhat a fogyasztókra. Ugyanez vonatkozik a szállító egyéb olyan beruházásaira is – pl. képzési beruházás –, amelyeket a forgalmazó felhasználhat a versenytárs gyártók gépjárműveinek értékesítése során.

(30) A versenytilalmi kötelezettségek másik pozitív hatása a gépjárműágazatban a forgalmazási hálózat márkaképének és hírnevének erősítéséhez kapcsolódik. A korlátozás segítheti a márkakép kialakítását és fenntartását azáltal, hogy bizonyos szintű egységességre és minőségi szabványosításra készíti a forgalmazókat, amivel fokozza az adott márka vonzerejét a végső fogyasztók számára, és növeli az értékesítést.

(31) Az általános vertikális csoportmentességi rendelet 1. cikkének d) pontja a versenytilalmi kötelezettséget a következőképpen definiálja:

„a) olyan közvetlen vagy közvetett kötelezettség, amelynek értelmében a vevő nem gyárthat, vásárolhat, adhat el vagy értékesíthet viszonteladás keretében a szerződés szerinti árukkal vagy szolgáltatásokkal versengő árut vagy szolgáltatást; vagy

b) a vevőt terhelő olyan közvetlen vagy közvetett kötelezettség, amelynek értelmében a szállítótól vagy a szállító által megjelölt másik vállalkozástól kell beszereznie az érintett piacon a szerződés szerinti áruk és szolgáltatások, valamint azok helyettesítői tekintetében összbeszerezésének több mint 80 %-át.”

(32) A forgalmazót a szállító márkájához kötő közvetlen eszközön kívül a szállító ugyanilyen eredménnyel járó közvetett eszközökhöz is folyamodhat. A gépjárműágazatban többek között a közvetlen közvetett eszközök léteznek: kifejezetten a forgalmazóknak a versenytárs márka termékeinek értékesítésétől való elriasztására kialakított minőségi szabványok ⁽³⁾, a forgalmazó egy márka kizárólagos értékesítésére vállalt kötelezettségéért járó bónuszok,

⁽¹⁾ A Bizottság közleménye az Európai Közösséget létrehozó szerződés 81. cikke (1) bekezdése szerint a versenyt érzékelhetően nem korlátozó, csekély jelentőségű (*de minimis*) megállapodásokról, HL C 368., 2001.12.22., 13. o.

⁽²⁾ A versenytilalmi kötelezettségeknek a Szerződés 101. cikkének (1) bekezdése szerinti értékelése során figyelembe veendő releváns tényezők tekintetében lásd az általános vertikális iránymutatás vonatkozó szakaszát, különösen a (129)–(150) bekezdést.

⁽³⁾ Lásd a 2006. március 13-án a BMW ügyben kiadott (IP/06/302) és az Opel 2006 ügyben kiadott (IP/06/303) sajtóközleményt.

célzott engedmények, illetve egyéb követelmények előírása, pl. az, ha a versenytárs mára számára külön jogi személyiséget kell létrehozni, vagy a további versenytárs márkák bemutatására külön bemutatótermet kell kialakítani egy olyan földrajzi helyen, ahol az ilyen követelmény teljesítése gazdaságilag nem életképes (például a gyéren lakott területeken).

(33) Az általános vertikális csoportmentességi rendeletben meghatározott csoportmentesség a közvetlen és közvetett versenytilalmi kötelezettségek valamennyi formájára vonatkozik, feltéve, hogy sem a szállító sem a forgalmazó piaci részesedése nem haladja meg a 30 %-ot, és az adott versenytilalmi kötelezettség időtartama nem haladja meg az öt évet. A versenytilalmi kötelezettségek alkalmazása azonban még akkor is járhat olyan versenyellenes hatásokkal, amelyeket nem ellensúlyoznak a pozitív hatásaik, ha az egyedi megállapodások megfelelnek e feltételeknek. A gépjárműiparban ilyen nettó versenyellenes hatások különösen a versenytársak kizárásához vezető halmozott hatások eredményeként jöhetnek létre.

(34) A gépjárművek kiskereskedelmi forgalmazása esetén nem valószínű, hogy ilyen kizárás alakuljon ki egy olyan piacon, ahol valamennyi szállító részesedése 30 % alatti, és ahol az érintett piacon az egyedüli mára kikötése kerekében értékesített összes gépjármű aránya (az ún. lekötött piaci részesedés) 40 % alatt marad⁽¹⁾. Olyan esetekben, amikor egyetlen 30 %-ot meghaladó piaci részesedéssel rendelkező, de nem erőfölényben lévő szállító van az érintett piacon, míg az összes többi szállító piaci részesedése 30 % alatt van, nem valószínű a halmozott versenykorlátozó hatás, amennyiben a lekötött piaci részesedés összesen nem haladja meg a 30 %-ot.

(35) Ha az új gépjárművek értékesítésének érintett piacára való bejutást vagy az ottani versenyt jelentősen korlátozza az egyedüli mára kikötést tartalmazó hasonló vertikális megállapodások párhuzamos hálózatainak halmozott hatása, a Bizottság a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 29. cikke értelmében visszavonhatja a csoportmentességet. Mentességet visszavonó határozatot elsősorban az érintett piacon a halmozott kizáró hatáshoz jelentősen hozzájáruló szállítóknak címezhetnek. Ha a nemzeti piacon lép fel ilyen hatás, az adott tagállam nemzeti versenyhatóságai szintén visszavonhatják a csoportmentességet az adott területre vonatkozóan.

(36) Ezenfelül, ha a hasonló vertikális korlátozásokat tartalmazó megállapodások párhuzamos hálózatai az adott piac több mint 50 %-ára kiterjednek, a Bizottság az ilyen korlátozások tekintetében rendeletet fogadhat el, amely a szóban forgó piacra vonatkozóan alkalmazhatatlanná nyilvánítja a

csoportmentességet. Ez például akkor következhet be, ha az egyedüli mára kikötésének széles körű alkalmazása következtében fellépő halmozott hatások károsítják a fogyasztókat az adott piacon.

(37) A forgalmazó teljes éves kötelezettsége alapján számított minimális beszerzési kötelezettség vizsgálatára tekintettel, halmozott versenykorlátozó hatás esetén akkor is indokolt lehet a csoportmentesség kedvezményének visszavonása, ha a szállító által kiszabott minimális beszerzési kötelezettség az általános vertikális csoportmentességi rendelet 1. cikkének d) pontjában meghatározott 80 %-os küszöbérték alatt van. A feleknek – a vonatkozó ténybeli körülményekre tekintettel – fontolóra kell venniük, hogy a forgalmazó azon kötelezettsége, hogy az összes gépjármű beszerzésének egy adott százalékát a szállító által szállított mára tegye ki, megakadályozza-e a forgalmazót abban, hogy egy vagy több további versenytárs márkát is forgalmazzon. Ebben az összefüggésben még az éves összes beszerzés 80 %-ánál alacsonyabb beszerzési minimumkötelezettség is egyedüli mára kikötést jelent, ha ezáltal a versenytárs gyártótól saját választása szerinti új márkát értékesíteni kívánó forgalmazó arra kényszerül, hogy a jelenlegi értékesített márkából olyan nagyszámú gépjárművet vásároljon, ami gazdaságilag ellehetetleníti a forgalmazót⁽³⁾. A beszerzési minimumkötelezettség akkor is egyedüli mára kikötést jelent, ha arra kényszeríti a versenytárs szállítót, hogy a tervezett értékesítési volument egy adott területen több forgalmazó között ossza meg, aminek következtében megduplázódik a beruházási költsége, és töredezzé válik a piaci jelenléte.

ii. Az egyedüli mára kikötés azon eseteinek értékelése, amelyek a csoportmentességi rendeletek hatályán kívül esnek

(38) A felek felszólíthatók, hogy vizsgálják meg azon megállapodásoknak az egyedüli mára kikötésére vonatkozó versenyszabályokkal való összeegyeztethetőségét, amelyek azért nem részesülhetnek csoportmentességben, mert a felek piaci részesedése meghaladja a 30 %-ot, vagy a megállapodás időtartama meghaladja az öt évet. Az ilyen megállapodásokat ezért egyedi vizsgálatnak kell alávetni annak megállapítása érdekében, hogy a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak-e, és ha igen, akkor felmutatható-e az említett hatást ellensúlyozó hatékonyságnövekedés. Ha ez fennáll, e megállapodások esetleg részesülhetnek a Szerződés 101. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mentességben. Egyedi esetben a vizsgálat során az általános vertikális iránymutatás VI.2.1. szakaszában meghatározott általános alapelvek alkalmazandók.

⁽³⁾ Például, ha a márkakereskedő a kereslet kielégítése érdekében valamely évben 100 darab A-márkájú autót vásárol, és 100 darab B-márkájú autót kíván vásárolni, akkor az A márkára vonatkozó 80 %-os beszerzési minimumkötelezettség értelmében a következő évben a márkakereskedőnek 160 darab A-márkájú autót kell vásárolnia. Tekintettel arra, hogy az elterjedtség viszonylag stabil marad, a márkakereskedő valószínűleg sok A-márkájú autót nem tud eladni. Ennek elkerülése érdekében arra kényszerülne, hogy a B-márka beszerzését drasztikusan csökkentse. Az ügy konkrét körülményeitől függően az ilyen gyakorlat márkakényszer-kötelezettségnek tekinthető.

⁽¹⁾ Lásd az általános vertikális iránymutatás (141) bekezdését.

⁽²⁾ HL L 1., 2003.1.4., 1. o.

(39) Az egyrészről a gépjárműgyártó vagy importőre másrészről az alkatrész-forgalmazó, és vagy szerződéses javítóműhely közötti megállapodásokra nem terjed ki a csoportmentességi rendeletek hatálya abban az esetben, ha a felek piaci részesedése meghaladja a 30 %-os küszöbértéket, ami a legtöbb ilyen megállapodás esetében valószínű. Az ilyen körülmények között értékelendő egyedüli márka kikötések közé tartozik minden olyan előírás, amely közvetlenül vagy közvetve korlátozza a szerződéses forgalmazókat vagy javítóműhelyeket abban, hogy harmadik féltől szerezzenek be eredeti vagy azonos minőségű pótalkatrészeket. Nem tekintendő azonban egyedüli márka kikötésnek, hanem inkább indokolt követelménynek az, ha a járműgyártó előírja a szerződéses javítóműhelynek, hogy garanciális munkák, ingyenes szerviz vagy gépjármű-visszahívás esetén a gépjárműgyártó eredeti alkatrészeit használja.

(40) Az új gépjárművek forgalmazására vonatkozó megállapodásokban szereplő egyedüli márka kikötést egyedi vizsgálatnak kell alávetni, ha a megállapodás időtartama meghaladja az öt évet, és/vagy a szállító piaci részesedése nagyobb mint 30 %, ami több tagállam bizonyos szállítói esetében is előfordulhat. Ilyen körülmények között a feleknek nem csak a szállító és a vevő piaci részesedését kell figyelembe venniük, hanem a lekött piaci részesedést és a (34) bekezdésben meghatározott küszöböket is. E küszöbértékek túllépése esetén az egyes esetek értékelésére az általános vertikális iránymutatás VI.2.1. szakaszában meghatározott általános alapelvek alapján kerül sor.

(41) A csoportmentességi rendeletek hatályán kívül a forgalmazó éves összbizszerzése alapján számított beszerzési minimumkövetelmények értékelése során minden vonatkozó tényt figyelembe kell venni. Az éves összbizszerzés kevesebb mint 80 %-ában meghatározott beszerzési minimumkövetelmény akkor minősül egyedüli márka kikötésnek, ha a követelmény megakadályozza a forgalmazókat abban, hogy egy vagy több versenytárs márkával kereskedjenek.

2. Szelektív forgalmazás

(42) A szelektív forgalmazás jelenleg a leggyakoribb forgalmazási forma a gépjárműágazatban. Széleskörűen alkalmazzák a gépjármű-forgalmazásban csakúgy, mint a javítás és karbantartás, valamint a pótalkatrész-forgalmazás területén.

(43) A tisztán minőségi szelektív forgalmazás esetén a forgalmazók és javítóműhelyek kiválasztása kizárólag olyan objektív szempontokon alapul, amelyeket a termék vagy szolgáltatás jellege indokol, például az értékesítő személyzet műszaki képzettsége, az értékesítés helyiül szorgalmazó létesítmények kialakítása, az eladási technikák és

a forgalmazó által nyújtandó értékesítési szolgáltatás típusok⁽¹⁾. Az ilyen szempontok alkalmazása nem jelent közvetlen korlátozást a szállítói rendszerbe felvett forgalmazók vagy javítóműhelyek számát tekintve. A tisztán minőségi szelektív forgalmazás általában a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatályán kívül esőnek minősül a versenyellenes hatások hiánya miatt, feltéve, hogy három feltételnek megfelel. Először is a szóban forgó termék jellegének szükségessé kell tennie a szelektív forgalmazási rendszert abban az értelemben, hogy egy ilyen rendszer alkalmazásának az érintett termék jellegére, minőségére megőrzésére és helyes használatának biztosítására való tekintettel jogszerű követelménynek kell lennie. Másodszor, a forgalmazókat, illetve javítóműhelyeket olyan minőségi jellegű, objektív szempontok alapján kell kiválasztani, amelyek egységesen vonatkoznak minden potenciális viszonteladóra, és alkalmazásuk módja nem diszkriminatív. Harmadszor, az alkalmazott kiválasztási szempontnak nem szabad a szükséges mértéken túllépnie.

(44) Míg a minőségi szelektív forgalmazás során a forgalmazók, illetve javítóműhelyek kiválasztása kizárólag olyan objektív szempontokon alapul, amelyeket a termék vagy a szolgáltatás jellege indokol, addig a mennyiségi szelektív forgalmazás esetén további olyan szempontokat alkalmaznak, amelyek közvetlenül korlátozzák a lehetséges forgalmazók, illetve javítóműhelyek számát, akár a számuk közvetlen rögzítésével, akár például az eladás minimális szintjének előírásával. A mennyiségi szempontokon alapuló hálózatokat általában korlátozóbbnak tartják, mint azokat, amelyek egyedül a minőségi kiválasztásra támaszkodnak, ennek megfelelően előbbiek nagyobb valószínűséggel esnek a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá.

(45) Ha a szelektív forgalmazásra vonatkozó megállapodások a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak, akkor a feleknek meg kell vizsgálniuk, hogy a megállapodásuk részesülhet-e a csoportmentességi rendeletek előnyeiből, illetve egyenként meg kell vizsgálni, hogy részesülhetnek-e a Szerződés 101. cikkének (3) bekezdésében szereplő mentességben.

i. A csoportmentességi rendeletek hatálya alá tartozó szelektív forgalmazás értékelése

(46) A csoportmentességi rendeletek mentesítik a szelektív forgalmazásra vonatkozó megállapodásokat, függetlenül attól, hogy ezek mennyiségi vagy tisztán minőségi

⁽¹⁾ Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az európai bíróságok állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően a tisztán minőségi szelektív forgalmazási rendszerek ennek ellenére korlátozhatják a versenyt, ha az ilyen rendszerek bizonyos számban való jelenléte nem enged teret más versenymódszeren alapuló, eltérő forgalmazási formáknak. Ez a helyzet általában nem alakul ki sem azon az új gépjárművek értékesítési olyan piacán, ahol a lízing és más hasonló megállapodások a végleges gépjárművásárlás valós alternatíváit jelentik, sem a javítás és karbantartás piacán mindaddig, amíg a független javítóműhelyek alternatív jármű-karbantartási csatormát kínálnak a fogyasztóknak. Lásd például a T-88/92. számú, *Groupe-ment d'achat Edouard Leclerc kontra Bizottság ügy* (EBHT 1996., II-1961. o.).

szelektív szempontokat alkalmaznak, amennyiben a felek piaci részesedése nem haladja meg a 30 %-ot. A mentességnek azonban az a feltétele, hogy a megállapodások nem tartalmaznak sem az általános vertikális csoportmentességi rendelet 4. cikkében sem a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet 5. cikkében meghatározott különösen súlyos korlátozásokat, sem az általános vertikális csoportmentességi rendelet 5. cikkében ismertetett kizárt korlátozásokat.

(47) Az általános vertikális csoportmentességi rendeleten belül három különösen súlyos korlátozás vonatkozik kifejezetten a szelektív forgalmazásra. A rendelet 4. cikkének b) pontja különösen súlyosnak minősíti annak korlátozását, hogy a megállapodásban a vevő fél milyen területen, illetve milyen vevőkör számára értékesítheti a szerződéses árukat vagy szolgáltatásokat, kivéve a nem szerződéses forgalmazók számára egy szelektív forgalmazási rendszer tagjai által történő eladások korlátozását olyan piacon, ahol ilyen rendszer működik. A 4. cikk c) pontja különösen súlyos korlátozásnak minősíti azokat a megállapodásokat, amelyek a végső felhasználók részére egy szelektív forgalmazási rendszer kiskereskedőként működő tagjai által történő aktív és passzív eladásokat korlátozza, nem sértve annak lehetőségét, hogy a rendszer valamely tagja számára megtiltsák a nem engedélyezett telephelyről történő működést. A 4. cikk d) pontja pedig a forgalmazók – beleértve a kereskedelem különböző szintjein működő forgalmazókat is – között szelektív forgalmazási rendszeren belül végrehajtott keresztszállítások korlátozására vonatkozik. E három különösen súlyos korlátozás kiemelt jelentőséggel bír a gépjármű-forgalmazás szempontjából.

(48) A belső piac lehetővé tette a fogyasztók számára, hogy más tagállamban szerezzenek be gépjárműveket, kihasználva a tagállamok közötti árkülönbségekből származó előnyöket, és a Bizottság a versennyel kapcsolatos fontos célkitűzésnek tartja a párhuzamos kereskedelem védelmét ezen ágazatban. A gépjárművek vonatkozásában – tekintettel az áru nagy értékére, valamint az alacsonyabb árak formájában jelentkező közvetlen haszonra, amelyre az Unióban máshol gépjárművet vásárló fogyasztó tesz szert – különösen fontos, hogy a fogyasztónak lehetősége van más tagállamokban is árucikkeket vásárolni. A Bizottság ezért úgy véli, hogy a forgalmazási megállapodásoknak nem szabad korlátozniuk a párhuzamos kereskedelmet, mivel ez várhatóan nem tesz eleget a Szerződés 101. cikke (3) bekezdésében foglalt feltételeknek ⁽¹⁾.

(49) A Bizottság számos határozatot hozott már gépjármű-üggyártók ellen az ilyen kereskedelem akadályozása miatt, és a határozatait az európai bíróságok nagyrészt

megerősítették ⁽²⁾. A tapasztalatok e téren azt mutatják, hogy a párhuzamos kereskedelem korlátozásának számos formája létezik. A szállítók például nyomást gyakorolhatnak a forgalmazókra, szerződésbontással fenyegethetik őket, visszatartathatják a jutalékok kifizetését, megtagadhatják a jótállást a fogyasztó által importált vagy másik tagállamban telephellyel rendelkező forgalmazók közötti keresztszállítással érkező gépjárművekre, vagy úgy, hogy a forgalmazónak lényegesen hosszabb ideig kell várnia ugyanolyan gépjármű szállítására, amennyiben a szóban forgó vevő másik tagállambeli lakos.

(50) A párhuzamos kereskedelem közvetett korlátozásának egy sajátos példájáról beszélhetünk akkor, amikor a forgalmazó képtelen hozzájutni a határokon átnyúló értékesítéshez szükséges előírásokkal rendelkező új gépjárműhöz. Ilyen speciális körülmények között a csoportmentességben részesülés attól függhet, hogy a szállító a más tagállambeli fogyasztóknak történő értékesítésre ugyanolyan előírásoknak megfelelő gépjárműveket bocsát-e a forgalmazó rendelkezésére, mint amilyenekkel az abban a tagállamban értékesített járművek rendelkeznek (az úgynevezett „rendelésre állási kikötés”) ⁽³⁾.

(51) A csoportmentességi rendeletek alkalmazásában, és különös tekintettel az általános vertikális csoportmentességi rendelet 4. cikke c) pontjának alkalmazására, a „végső felhasználók” fogalmába beletartoznak a lízingtársaságok is. Ez azt jelenti, hogy szelektív forgalmazási rendszerben a forgalmazókat nem akadályozhatják meg abban, hogy új gépjárművet általuk kiválasztott lízingtársaságnak értékesítsenek. Egy szelektív forgalmazást alkalmazó szállító azonban megakadályozhatja a forgalmazókat abban, hogy új gépjárműveket lízingtársaságoknak értékesítsenek, ha fennáll annak bizonyítható veszélye, hogy a lízingtársaságok e gépjárműveket még újonnan továbbértékesítik. A szállító ezért kötelezheti a márkakereskedőt arra, hogy valamely lízingtársaságnak történő értékesítés előtt ellenőrizze az általános lízingfeltételeket annak megállapítására, hogy a szóban forgó vállalkozás valóban lízingtársaság és nem pedig nem szerződéses viszonteladó. A márkakereskedőre kiszabott azon kötelezettség azonban, hogy a lízingtársaságnak történő értékesítés előtt minden egyes lízingmegállapodásról nyújtson be másolatot a szállítóknak, közvetett eladási korlátozást valósíthat meg.

(52) A „végső felhasználók” fogalma azokat a fogyasztókat is magában foglalja, akik közvetítőn keresztül vásárolnak. A közvetítő olyan személy vagy vállalkozás, amely egy megnevezett fogyasztó nevében anélkül vásárol új gépjárművet, hogy a forgalmazói hálózatnak a tagja lenne. Ezek

⁽¹⁾ A Bíróság alábbi ítéleteiben megerősítést nyert az elképzelés, hogy a határokon átnyúló kereskedelemre vonatkozó korlátozások károsíthatják a fogyasztókat: a C-551/03 P. sz. *General Motors* ügy (EBHT 2006., I-3173. o.) 67–68. pontja; a C-338/00 P. sz. *Volkswagen* kontra *Bizottság* ügy (EBHT 2003., I-9189. o.) 44. és 49. pontját, valamint a T-450/05. sz. *Peugeot* kontra *Bizottság* ügyben 2009. július 9-én hozott ítélet 46–49. pontja (még nem tették közzé).

⁽²⁾ A Bizottság 1998. január 28-i 98/273/EK határozata (IV/35.733. sz. ügy – VW), a Bizottság 2000. szeptember 20-i 2001/146/EK határozata (COMP/36.653. sz. ügy – Opel), HL L 59., 2001.2.28., 1. o., a Bizottság 2001. október 10-i 2002/758/EK határozata (COMP/36.264. sz. ügy – Mercedes-Benz), HL L 257., 2002.9.25., 1. o., a Bizottság 2005. október 5-i 2006/431/EK határozata (F-2/36.623/36.820/37.275. sz. ügyek – SEP és egyéb / Peugeot SA).

⁽³⁾ 25–26/84. sz., *Ford-Werke AG és Ford of Europe Inc.* kontra *Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyek*, EBHT 1985., 2725. o.

a szereplők fontos szerepet töltenek be a gépjárműágazatban, különösen azáltal, hogy egyszerűbbé teszik a fogyasztók számára a másik tagállamban történő gépjárművásárlást. A közvetítői státuszt főszabályként az érvényes, a fogyasztó nevét és címét tartalmazó, az ügylet előtt beszerzett megbízás bizonyítja. A fogyasztók figyelmének bizonyos gépjárműcsoportra interneten keresztül történő ráirányítása és az elektronikus megbízások gyűjtése nem érinti a közvetítői státuszt. A közvetítőket meg kell különböztetni a független viszonteladóktól, amelyek viszonteladás céljából vásárolnak gépjárműveket, és nem megnevezett fogyasztók megbízásából végzik tevékenységüket. A csoportmentességi rendeletek alkalmazásában a független viszonteladók nem tekinthetők végső felhasználóknak.

ii. *A csoportmentességi rendeletek hatályán kívül eső szelektív forgalmazás értékelése*

- (53) Az általános vertikális iránymutatás (175) bekezdése kifejti, hogy a szelektív forgalmazás által előidézett, versenyt érintő lehetséges kockázatok közé tartozik a márkán belüli verseny csökkenése, valamint – különösen halmozott hatás esetén – bizonyos típusú forgalmazók kizárása, illetve a szállítók és vevők közötti összjátékos megkönnyítése.
- (54) A szelektív forgalmazás lehetséges versenyellenes hatásainak a Szerződés 101. cikkének (1) bekezdése szerinti értékelése céljából különbséget kell tenni a tisztán minőségi szelektív forgalmazás és a mennyiségi szelektív forgalmazás között. Amint arra a (43) bekezdés rámutatott, a minőségi szelektív forgalmazás általában a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatályán kívül esik.
- (55) Abból, hogy egy megállapodásrendszer nem részesül csoportmentességben, mert a felek közül egynek vagy többnek a piaci részesedése meghaladja a 30 %-os mentességi küszöböt, nem következik, hogy az ilyen megállapodások jogellenesek. Az ilyen megállapodásokat ezért a részes feleknek egyedi vizsgálatnak kell alávetniük annak ellenőrzése érdekében, hogy a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak-e, és ha igen, ennek ellenére alkalmazhatóak-e a Szerződés 101. cikkének (3) bekezdésében említett mentességek.
- (56) Az újgépjármű-forgalmazás sajátosságait illetően a mennyiségi szelektív forgalmazás általában megfelel a Szerződés 101. cikkének (3) bekezdésében foglalt feltételeknek, amennyiben a felek piaci részesedése nem haladja meg a 40 %-ot. Egy ilyen megállapodásban részt vevő feleknek azonban szem előtt kell tartaniuk, hogy az adott kiválasztási szempontok jelenléte hatással lehet arra, hogy megállapodásuk eleget tesz-e a Szerződés 101. cikke (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek. Bár például a telephelyre vonatkozó kikötéseknek az új gépjárművek szelektív forgalmazására vonatkozó megállapodásokban való alkalmazása, azaz az olyan megállapodásokban, amelyekben a szelektív forgalmazási rendszer tagja számára megtiltják, hogy nem engedélyezett telephelyről végezze tevékenységét, a hatékonyabb logisztika és kiszámíthatóbb alkalmazási kör révén általában hatékonyságnövekedést eredményez, a hátrányok azonban meghaladhatják e pozitív hatásokat, ha a szállító piaci részesedése nagyon magas; ilyen

körülmények között e kikötések nem részesülhetnek a Szerződés 101. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mentességből.

- (57) Konkrét kérdéseket vet fel a szerződéses javítóműhelyek szelektív forgalmazásának egyedi vizsgálata is. Amennyiben a javítási- és karbantartási szolgáltatásoknak létezik olyan piaca⁽¹⁾, amely elkülönül az új gépjárművek értékesítési piacától, akkor azt márkaszpecifikusnak tekintik. Ezen a piacon a verseny fő forrása a független és a szóban forgó márkával szerződésben álló javítóműhelyek közötti versenykapcsolat.
- (58) A független javítóműhelyek a verseny nélkülözhetetlen ösztönzői, mivel az üzleti modelljük és ehhez kapcsolódó működési költségeik eltérnek a szerződéses hálózaton belüli javítóműhelyektől. Ezenfelül, eltérően a nagyrészt a gyártó védjeggyel ellátott alkatrészeket használó szerződéses javítóműhelyektől, a független javítóműhelyeknek több a kapcsolatuk más márkákkal, lehetővé téve ezáltal a gépjármű tulajdonosa számára, hogy egymással versenyző alkatrészek közül válasszon. Ezenkívül, figyelembe véve azt, hogy az új gépjárműveken szükséges javítások nagy többségét jelenleg a szerződéses javítóműhelyekben végzik, fontos, hogy a köztük fennálló verseny hatékony maradjon, ami csak akkor lehetséges, ha az új belépők számára nyitva áll a hálózatokhoz való csatlakozás lehetősége.
- (59) Az új jogi keret megkönnyíti a Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok számára, hogy védelmezzék a független és a szerződéses javítóműhelyek, illetve a szerződéses javítóműhely-hálózat tagjai közötti versenyt. A minőségi szelekcióra vonatkozó mentesség megállapítása során a piaci részesedési küszöb 100 %-ról 30 %-ra történő csökkentése szélesíti a versenyhatóságok cselekvési lehetőségének körét.
- (60) A gépjármű-utópiaci vertikális megállapodások versenyre gyakorolt hatásának értékelése során a feleknek tehát tisztában kell lenniük azzal, hogy a Bizottság eltökélten védelmezi mind a szerződéses javítóműhely-hálózatok tagjai közötti, mind az e tagok és a független javítóműhelyek

(1) Bizonyos körülmények esetén a gépjárművek és pótalkatrészek piaca együtt határozható meg, figyelembe véve többek között a gépjármű élettartamát, valamint a felhasználók vásárlási preferenciáit és magatartását. Lásd a közösségi versenyjog alkalmazásában az érintett piac meghatározásáról szóló bizottsági közlemény, HL C 372., 1997.12.9., 5 o., 56. pontját. Fontos tényező, hogy jelentős számú vásárló veszi-e figyelembe a vásárlásnál a gépjármű élettartama alatt felmerülő költségeket. A vásárlói magatartás jelentősen különbözhet pl. a tehergépjármű-parkot vásárló és működtető vevő (aki a járművásárlás pillanatában figyelembe veszi a karbantartási költségeket is) és az egyedi gépjármű vevője esetén. Szintén releváns tényező, hogy vannak-e az utópiacra a járműgyártótól függetlenül működő alkatrészszállítók, javítóműhelyek, illetve alkatrész-forgalmazók, és milyen a viszonylagos helyzetük. A legtöbb esetben valószínűleg létezik márkaszpecifikus utópiac, különösen mivel a vevők többsége olyan magánszemély vagy kis- és középvállalkozás, amely külön-külön vásárolja meg a gépjárművet és az utópiaci szolgáltatásokat, valamint nincs rendszeres hozzáférése azon adatokhoz, amelyek lehetővé tennék számára, hogy előre felbecsülje a gépjármű fenntartásának tulajdonosokra háruló teljes költségét.

közötti versenyt. Ennek érdekében három olyan konkrét magatartásformára kell különös figyelmet fordítani, amelyek korlátozhatják az ilyen versenyt, nevezetesen a független javítóműhelyek műszaki információkhoz való hozzáféréseinek akadályozására, a jogszabályi és/vagy kibővített jótállásokkal való, a független javítóműhelyek kizárását célzó visszaélésre, illetve a, szerződéses javítóműhelyhálózatokhoz való hozzáférés feltételeinek nem minőségi szempontokhoz történő kötésére.

- (61) Bár az alábbi három alszakasz kifejezetten a szelektív forgalmazásra vonatkozik, más vertikális megállapodások is eredményezhetnek olyan versenyellenes kizáró hatást, amely közvetlenül vagy közvetetten korlátozza a gépjárműgyártóval szerződésben álló szolgáltató partnerek számát.

A független szereplők műszaki információkhoz való hozzáférése

- (62) Bár a tisztán minőségi szelektív forgalmazás általában a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatályán kívül esőnek minősül a versenyellenes hatások hiánya miatt ⁽¹⁾, a szerződéses javítóműhelyek és/vagy alkatrész-forgalmazók között létrejött minőségi szelektív forgalmazásra vonatkozó megállapodásokra alkalmazható a Szerződés 101. cikkének (1) bekezdése, amennyiben a megállapodásokkal összefüggésben a felek bármelyike oly módon jár el, hogy azzal független szereplőket zár ki a piacról, például azáltal, hogy nem teszi számukra elérhetővé a javítással és karbantartással kapcsolatos műszaki információkat. Ezen összefüggésben a független szereplők fogalma magában foglalja a független javítóműhelyeket, a pótalkatrészgyártókat és forgalmazókat, a javításhoz szükséges felszerelések vagy szerszámok gyártóit, a műszaki információk kiadóit, az autókлубokat, az országúti segélyszolgálatokat, az ellenőrzési és tesztelési szolgáltatásokat nyújtó szereplőket és a javítóműhelyeknek képzést nyújtó szereplőket.

- (63) A szállítók a szerződéses javítóműhelyeik rendelkezésére bocsátják az összes, az általuk szállított márkájú járműveken való javítási és karbantartási munkák elvégzéséhez szükséges műszaki információt, és gyakran egyedül ezek a vállalkozások tudják a javítóműhelyeket ellátni a szóban forgó márkával kapcsolatos összes szükséges műszaki információval. Ilyen körülmények között, ha a szállító nem biztosítja a független szereplők számára a márkaszpecifikus műszaki javítási és karbantartási információkhoz való megfelelő hozzáférést, akkor felerősödhetnek a szerződéses javítóműhelyekkel és/vagy alkatrész-forgalmazókkal kötött megállapodások negatív hatásai, és ez azzal

járhat, hogy a megállapodások a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá kerülnek.

- (64) A szükséges műszaki információkhoz való hozzáférés hiánya ezenfelül gyengítheti a független szereplők piaci pozícióját, és így a pótalkatrész-választék jelentős csökkenése, a javítási és karbantartási szolgáltatások magasabb árai, a javítási helyek választékának jelentős csökkenése, valamint az esetleges biztonsági problémák révén károsíthatja a fogyasztókat. Ilyen körülmények között a szerződéses javítási és alkatrész-forgalmazási megállapodások eredményeként általában elvárható hatékonyságnövekedés nem lenne akkora, hogy ellensúlyozhatná e versenyellenes hatásokat, és a kérdéses megállapodások következtében nem felelnének meg a Szerződés 101. cikkének (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

- (65) A könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, 2007. június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾, valamint a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és végrehajtásáról szóló, 2008. július 18-i 692/2008/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ előírja, hogy a 2009. szeptember 1-je után piacra vitt személyautókra vonatkozóan közzé kell tenni a javítási és karbantartási információkat. A nehéz tehergépjárművek kibocsátásai (Euro 6) tekintetében a gépjárművek és motorok típusjóváhagyásáról, a járművek javítására és karbantartására vonatkozó információkhoz való hozzáféréssel szóló, 2009. június 18-i 595/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ és az azt végrehajtó intézkedések a haszongépjárművek vonatkozásában a 2013. január 1-jétől forgalomba hozott gépjárművek esetében hasonló rendszert vezetnek be. A Bizottság figyelembe fogja venni e rendeleteket az olyan esetek értékelésekor, amelyekben felmerül az említett időpontok előtt forgalmazott járművek javításához és karbantartásához szükséges műszaki információk visszatartásának gyanúja. Annak mérlegelésekor, hogy egy adott információ visszatartása vezethet-e ahhoz, hogy az adott megállapodások a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá kerülnek, számos tényezőt figyelembe kell venni, beleértve a következőket:

- a) a kérdéses információ műszaki információ-e vagy más jellegű, pl. kereskedelmi információ ⁽⁵⁾, amely jogosan visszatartható;

⁽²⁾ HL L 171., 2007.6.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 199., 2008.7.28., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 188., 2009.7.18., 1. o.

⁽⁵⁾ A kereskedelmi információt a javító és karbantartó vállalkozás működése során felhasználja, de az nem szükséges a gépjárművek javításához és karbantartásához. Ilyen információ pl. a számlázási szoftver vagy a szerződéses hálózaton belül alkalmazott óradíjak mértéke.

⁽¹⁾ Az (54) bekezdésben említettek szerint a javítási és karbantartási piacon általában ez a helyzet mindaddig, amíg a független javítóműhelyek alternatívát kínálnak a fogyasztóknak gépjárműveik karbantartására.

- b) a kérdéses műszaki információ visszatartása érezhetően befolyásolja-e a független szereplők azon képességét, hogy feladataikat ellássák, és versenyipiaci nyomást fejtenek ki;
- c) a szóban forgó műszaki információ elérhető-e az érintett szerződéses javítóműhely-hálózat számára; ha ezt a szerződéses hálózat számára bármilyen formában hozzáférhetővé tették, akkor azt a független szereplők számára is megkülönböztetéstől mentes módon hozzáférhetővé kell tenni;
- d) a szóban forgó műszaki információt végső soron ⁽¹⁾ gépjárművek javításához és karbantartásához fogják-e felhasználni, vagy pedig más célra ⁽²⁾, például pótalkatrészek vagy szerszámok gyártásához.

(66) A technológiai haladással jár, hogy a műszaki információ fogalma változik. Jelenleg a műszaki információk közé sorolhatók például – a frissítésekkel együtt – azon szoftverek, hibakódok és egyéb paraméterek, amelyek a szállító által javasolt beállítások kezdeti elvégzésekor és visszaállításakor szükségesek az elektronikus vezérlőegységek (ECU-k) működtetéséhez, a gépjármű-azonosító számok vagy egyéb azonosító módszerek, az alkatrész-katalógusok, a gyakorlati tapasztalatból származó, jellemzően egy adott típust vagy (gyártási) tételt érintő problémákra kidolgozott megoldások, valamint a visszahívásról és egyéb, a szerződéses javítóműhely-hálózaton belül térítésmentesen elvégezhető javításokról szóló értesítések. Szintén műszaki információnak minősül az alkatrész kódja, illetve bármely egyéb olyan információ, amely alapján azonosítják egy adott gépjárműhöz szükséges, a gyártó védjegyével ellátott megfelelő alkatrészt (azaz azt az alkatrészt, amelyet a gyártó saját szerződéses javítóműhely-hálózati tagjainak küldene a szóban forgó jármű javításához ⁽³⁾). A 715/2007/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében és az 595/2009/EK rendeletben található felsorolás is iránymutatóként veendő figyelembe arra vonatkozóan, hogy a Bizottság mit tekint műszaki információnak a Szerződés 101. cikkének alkalmazása céljából.

(67) A szerződéses javítási megállapodásoknak a Szerződés 101. cikkével való összeegyeztethetőségének vizsgálata

⁽¹⁾ Mint például a gépjármű-javítóműhelyek ellátása érdekében a kiadók számára szolgáltatott információk.

⁽²⁾ Javításhoz vagy karbantartáshoz felhasznált információnak kell tekinteni a pótalkatrész gépjárműbe történő beszereléséhez vagy egy szerszám gépjárműn való alkalmazásához felhasznált információt, míg a kialakításra, a pótalkatrész gyártásának módjára és az ahhoz felhasznált anyagokra vonatkozó információk nem tekinthetők e kategóriába tartozóknak és így visszatartathatók.

⁽³⁾ Nem engedhető meg, hogy a független szereplőknek meg kelljen vásárolnia a pótalkatrészt annak érdekében, hogy hozzájusson ehhez az információhoz.

szempontjából a műszaki információk szolgáltatásának módjai is fontosak. A hozzáférést kérésre és indokolatlan késedelem nélkül kell biztosítani, az információt használható formában kell nyújtani, és az információ díja nem akadályozhatja az ahhoz való hozzáférést amiatt, hogy nem veszi figyelembe, milyen mértékben használja fel azt a független szereplő. A gépjárműszállító számára elő kell írni azt, hogy a független szereplők számára ugyanakkor biztosítsa az új gépjárművekre vonatkozó információhoz való hozzáférést, amikor a saját szerződéses javítóműhelyei számára is hozzáférést biztosít, és ne kötelezze a független szereplőket arra, hogy a szóban forgó munka elvégzéséhez szükséges információk kívül többet szerezzenek be. A Szerződés 101. cikke azonban nem kötelezi arra a szállítót, hogy szabványformában vagy meghatározott rendszeren keresztül – mint pl. a 715/2007/EK rendeletben és az egyes áruk Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolásáról szóló, 2009. március 18-i 295/2009/EK bizottsági rendeletben ⁽⁴⁾ előírt CEN/ISO szabvány vagy OASIS-formátum – szolgáltatasson műszaki információt.

(68) A fenti szempontok a szerszámokhoz való hozzáférésre és független szereplők képzésére is vonatkoznak. Ebben az összefüggésben a „szerszámok” kifejezés magában foglalja az elektronikus diagnosztikai és egyéb, javításhoz szükséges szerszámokat és a hozzájuk tartozó, rendszeresen frissített szoftvereket, valamint a fenti szerszámokhoz kapcsolódó, értékesítés utáni szolgáltatásokat.

A jótállással való visszaélés

(69) A minőségi szelektív megállapodások a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tarthatnak abban az esetben, ha a szállító és szerződéses hálózatának tagjai kifejezetten vagy hallgatólagosan a szerződéses hálózat tagjai számára tartják fenn bizonyos gépjármű-kategóriák javítását. Ilyen eset például, ha a gyártó a vevőnek biztosított jogszabályi vagy kibővített jótállást attól teszi függővé, hogy a végső felhasználó az egyébként nem garanciális javítási és karbantartási munkákat is csak a szerződéses javítóműhely-hálózaton belül végeztesse el. Ugyanez érvényes azokra a feltételekre, amelyek a jótállást a gyártó alkatrészeinek felhasználásához kötik azokban az esetekben is, amikor az alkatrészcsere nem fedezi a jótállást. Az is kétségesnek tűnik, hogy az ilyen gyakorlatot tartalmazó szelektív forgalmazási megállapodás olyan előnyökkel járna a fogyasztók számára, amely lehetővé tenné, hogy a szóban forgó megállapodás részesüljön a Szerződés 101. cikkének (3) bekezdése szerinti menteségből. Az azonban nem érinti a szerződéses javítási megállapodásoknak a versenyjogi szabályokkal való összeegyeztethetőségét, ha a szállító egy adott jótállásból eredő követelést azért nem hajlandó teljesíteni, mert a szóban forgó követeléshez vezető helyzetet az idézte elő, hogy egy javítóműhely nem megfelelő módon végzett el egy adott javítási vagy karbantartási műveletet, vagy rossz minőségű pótalkatrészt használt fel.

⁽⁴⁾ HL L 95., 2009.4.9., 7. o.

A szerződéses javítóműhely-hálózatokhoz való hozzáférés

- (70) A szerződéses és a független javítóműhelyek közötti verseny nem az egyetlen olyan versenyforma, amelyet figyelembe kell venni a szerződéses javítási megállapodásoknak a Szerződés 101. cikkével való összeegyeztethetőségének vizsgálatakor; a feleknek meg kell vizsgálniuk azt is, hogy az érintett hálózaton belüli szerződéses javítóműhelyek milyen mértékben képesek egymással versenyezni. E verseny intenzitását befolyásoló egyik tényező, hogy a szerződéses javítóműhelyekre vonatkozó általános megállapodások alapján milyen feltételekkel lehet a hálózatba belépni. Tekintettel a szerződéses javítóműhely-hálózatok jellemzően erős piaci helyzetére, kiemelt fontosságukra az újabb gépjárművek tulajdonosainak szempontjából, valamint arra, hogy a fogyasztók nem hajlandók hosszú utat megtenni azért, hogy megjavíttassák az autójukat, a Bizottság fontosnak tartja, hogy a szerződéses javítóműhely-hálózatokhoz való hozzáférés általában minden olyan vállalkozás számára nyitott legyen, amelyek meghatározott minőségi kritériumoknak megfelelnek. Amennyiben a jelentkezőket mennyiségi kritériumok alapján szelektálják, a megállapodás vélhetően a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá esik.
- (71) Sajátos eset áll elő, amikor a megállapodások a szerződéses javítóműhelyeket új gépjárművek eladására is kötelezik. Az

ilyen megállapodások feltehetőleg a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá esnek, mivel a szerződés szerinti szolgáltatások jellege nem kívánja meg a szóban forgó kötelezettséget. Emellett egy elfogadott márkanév esetében az ilyen kötelezettséget tartalmazó megállapodások általában nem részesülhetnek a Szerződés 101. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mentességből, mivel ennek hatása a szerződéses javítóműhely-hálózatokhoz való hozzáférés szigorú korlátozását eredményezné, és így anélkül csökkentené a versenyt, hogy ez a fogyasztók számára megfelelő előnyökkel járna. Bizonyos esetekben azonban egy adott földrajzi piacra márkát bevezetni kívánó szállító számára kezdetben nehéz lehet olyan forgalmazókra találni, akik hajlandóak végrehajtani a szükséges beruházásokat, kivéve, ha biztosak lehetnek abban, hogy nem kell olyan „önálló” szerződéses javítóműhelyekkel versenyezniük, amelyek igyekeznek e kezdeti beruházások előnyeit saját beruházás nélkül élvezni. Ilyen körülmények között a két tevékenység szerződéses alapon, korlátozott időre történő összekapcsolása egy új márka bevezetésének lehetővé tételével versenyélénkítő hatást gyakorolhat a gépjármű-értékesítési piacra, és semmilyen hatást nem gyakorolna az esetleges márkaspecifikus javítási piacra, amely eleve nem létezne, ha a járművek értékesítése nem valósulhatna meg. A szóban forgó megállapodások ezért vélhetően nem esnének a Szerződés 101. cikke (1) bekezdésének hatálya alá.

TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Összefoglaló adatok a Szerződés 87. és 88. cikkének a halászati termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló 736/2008/EK bizottsági rendelet alapján nyújtott állami támogatásokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 138/06)

Támogatás száma: XF 14/09

Tagállam: Franciaország

A támogatást nyújtó régió/hatóság: A francia állam, amelyet a mezőgazdasági és halászati miniszter képvisel

A támogatási program címe: Aide attribuée au Groupement de Défense Sanitaire Aquacole d'Aquitaine en application du Règlement (CE) n^o736/2008 de la Commission du 22 juillet 2008 relatif à l'application des articles 87 et 88 du traité CE aux aides accordées aux petites et moyennes entreprises actives dans la production, la transformation et la commercialisation de produits de la pêche

Jogalap: Contrat de Projets État-Région (CPER) Aquitaine 2007-2013

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások vagy az *ad hoc* támogatás teljes összege: 147 900 EUR

Maximális támogatási intenzitás: 60 %

Hatálybalépés időpontja: 2009. augusztus 1.

A támogatási program vagy egyedi támogatás nyújtásának időtartama (legkésőbb 2014. június 30-ig); tüntesse fel: A támogatás fennmaradó része iránti kérelem benyújtási határideje 2012. június 30.

A támogatás célja: Aquitaine megyében az akvakultúrás termelés egészségügyi és környezetvédelmi színvonalának fenn-

tartása. A GDSAA által irányított közös fellépések a régióban tevékenységet folytató valamennyi haltenyésztő javát szolgálják.

Az alkalmazott cikk vagy cikkek: 17. cikk – Támogatás közös fellépésekhez

Az érintett tevékenység: Akvakultúra, haltenyésztés

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction des pêches maritimes et de l'aquaculture
Bureau de la pisciculture et de la pêche continentale
3 place de Fontenoy
75007 Paris
FRANCE

Az az internetes cím, ahol a támogatási program teljes szövege, illetve a támogatási programon kívüli *ad hoc* támogatás odaítélésének kritériumai és feltételei megtalálhatók:

<http://www.aquitaine.pref.gouv.fr>

ou

<http://www.aquitaine.fr>

Indokolás: A „contrat de Projets État-Région” (CPER) keretében előírt támogatás lehetővé teszi a tervezett fellépés finanszírozását, méghozzá az Európai Halászati Alap eszközeinek bevonása nélkül.

Kivonat a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 9. cikke alapján a Banco Privado Português, S.A. felszámolási eljárásának megindításáról elfogadott határozatból

(Közlemény az említett irányelv 13. cikke és a 2006. október 25-i 199/2006. sz. törvényerejű rendelet 21. cikke alapján)

(2010/C 138/07)

A Banco de Portugal, amely a 2001/24/EK irányelv 2. cikkének 6. francia bekezdése értelmében a hitelintézetek felszámolási eljárásában illetékes közigazgatási hatóság – az 1992. december 31-i 298/92. sz. törvényerejű rendelettel jóváhagyott keretszabályozás (Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades Financeiras) alapján, valamint figyelembe véve ugyanezen törvényerejű rendelet 152. cikkében és 22. cikke (1) bekezdésének f) pontjában foglalt rendelkezését – 2010. április 15-én úgy határozott, hogy visszavonja a Banco Privado Português, S.A. tevékenysége gyakorlására irányuló engedélyét, miután meggyőződött róla, hogy a feltőkésítési és az intézmény életképességének helyreállítására irányuló törekvések, amelyeket a Banco de Portugal által elfogadott rendkívüli reorganizációs intézkedések keretén belül dolgoztak ki, megvalósíthatatlanok. A jogszabályok értelmében a meghozott határozat a Banco Privado Português, S.A. megszűntetését és felszámolását vonja maga után.

Arról is határozat született, hogy a Banco Privado Português engedélyének visszavonása – elsősorban a 2006. október 25-i 199/2006. sz. törvényerejű rendelet 5. cikkének (3) bekezdése alkalmazásában – 2010. április 16-án 12 órakor lép hatályba.

A fent említett határozat ellen a Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa-nál (Lisszaboni Kerületi Közigazgatási Bíróságnál, cím: Rua Filipe Folque, n.º 12-A, 1.º, Lisszabon, PORTUGAL) az értesítéstől vagy a közzétételtől számított 90 napon belül fellebbezés nyújtható be.

A tanácsok titkára

Paulo Ernesto CARVALHO AMORIM

V

(Hirdetmények)

KÖZIGAZGATÁSI ELJÁRÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS – EACEA/14/10

ICI Oktatási együttműködési program

A felsőoktatás és képzés terén folytatott együttműködés az Európai Unió és Ausztrália, valamint az Európai Unió és a Koreai Köztársaság között

Ajánlattételi felhívás 2010 for Közös mobilitási projektek valamint Közös diplomát nyújtó projektek

(2010/C 138/08)

1. Célkitűzések és leírás

Az általános célkitűzés az Európai Unió és a partnerországok népei közötti kölcsönös egyetértés elősegítése, beleértve egymás nyelvének, kultúrájának és intézményeinek szélesebb körű ismeretét, valamint a felsőoktatás és képzés minőségének a felsőoktatási és képzési intézmények közötti kiegyensúlyozott partnerségek ösztönzése révén történő javítását az Európai Unióban és a partnerországokban egyaránt.

2. Támogatható pályázók

E felhívás keretében felsőoktatási és képzési intézmények, valamint felsőoktatási és/vagy képzési intézményeket tömörítő konzorciumok nyújthatják be támogatási igényüket.

A támogatható pályázóknak a partnerországok egyikében és az Európai Unió 27 tagállamának egyikében kell székhellyel rendelkezniük. Idén a program középpontjában az Ausztráliával és a Koreai Köztársasággal való együttműködés áll.

3. Támogatható tevékenységek

E felhívás keretében kétféle tevékenység támogatható: a közös mobilitási projektek és a közös diplomát nyújtó projektek.

A közös mobilitási projektek esetében a támogatás célja, hogy az Európai Unió és a partnerországok felsőoktatási és képzési intézményeinek közös konzorciumai számára lehetővé váljon, hogy közös tanulmányi és képzési programokat hajtsanak végre, és megvalósítsák a hallgatói és oktatói mobilitást. A támogatás többek között az adminisztráció átalányösszeggel történő finanszírozása, valamint a hallgatók, valamint a tudományos és adminisztratív személyzet tagjai számára biztosított ösztöndíjak formájában valósul meg. Az ICI-ECP közös mobilitási projektjére pályázatot benyújtó konzorciumban legalább 3, különböző EU-tagállambeli és legalább 2 partnerországbeli felsőoktatási és/vagy képzési intézménynek kell részt vennie. A közös mobilitási projektek időtartama legfeljebb 36 hónap.

A közös diplomát nyújtó projektek esetében kettős vagy közös diplomát nyújtó programok fejlesztéséhez és megvalósításához biztosítanak támogatást. A támogatás többek között a kidolgozás és az adminisztráció átalányösszeggel történő finanszírozása, valamint a hallgatók, valamint a tudományos és adminisztratív személyzet tagjai számára biztosított ösztöndíjak formájában valósul meg. Az ICI-ECP közös diplomát nyújtó projektjére pályázatot benyújtó konzorciumban legalább 2, különböző EU-tagállambeli és legalább 2 partnerországbeli felsőoktatási és/vagy képzési intézménynek kell részt vennie. A közös diplomát nyújtó projektek időtartama legfeljebb 48 hónap.

A tevékenységek kezdetének tervezett ideje: 2010. november.

4. Az odaítélés kritériumai

Az egyes támogatható pályázatok minőségi összpontszámát a következő minőségi követelmények alapján határozzák meg:

A projekt jelentőségét az EU és partnerországok közötti kapcsolat szempontjából (az összpontszám 25 %-a) az alábbiak alapján határozzák meg:

- a) a pályázat mennyire felel meg a felhívás célkitűzéseinek.
- b) a tanulmányi program hozzáadott értéke a pályázatban szereplő tudományágban és szakmában, az EU és a partnerország közötti kapcsolat szempontjából.

A színvonalhoz és a kiválóságához való hozzájárulást (az összpontszám 25 %-a) a következők alapján határozzák meg:

- a) a projekt valószínű hozzájárulása az oktatás színvonalához, a kiválósághoz, valamint az innovációhoz;
- b) a projekt jelentősége a tanítási módszerek fejlesztése és a hallgatók további tanulmányi/szakmai lehetőségei szempontjából;
- c) a felsőoktatásbeli minőségbiztosító rendszer kialakításának jellege és hatékonyságának biztosítása az oktatás kiváló minőségének elérése érdekében.

A projekt megvalósításának minőségét (az összpontszám 50 %-a) a következők alapján határozzák meg:

- a) megfelelően meghatározott együttműködési eljárások és a működő partnerség adminisztratív struktúrája;
- b) a mobilitási és/vagy diplomát nyújtó program kiegyensúlyozott integrálása a partnerintézmények közt; a felajánlott mobilitási lehetőségek kiegyenlítetttsége;
- c) átláthatóságon, esélyegyenlőségen és érdemeken alapuló hallgató-kiválasztási eljárások helyes alkalmazása, valamint a partnerség által a közös pályázati, kiválasztási, felvételi és vizsgaeljárásokra nézve elfogadott közös értékelési szempontok;
- d) a felsőoktatási kreditek és kreditárvitelek rendszerének megfelelő és világos jellege, az ECTS-szel való kompatibilitás mértéke;
- e) a külföldi hallgatók és oktatók fogadására fordítható erőforrások minősége;
- f) a nyelvoktatási terv minősége;
- g) az ellenőrző rendszer és az értékelési terv minősége;
- h) az ismeretterjesztési terv minősége, valamint
- i) a fenntarthatósági terv minősége és kidolgozása.

5. Költségvetés

A rendelkezésre álló költségvetés összege hozzávetőlegesen 2,45 millió EUR. A partnerországok hasonló mértékben finanszírozzák a programokat, az egyes országokra érvényes szabályok alapján. 2010-ben előreláthatóan 3–4 EU–Ausztrália-projekt és 3–4 EU–Korea-projekt részesül támogatásban, amelyek közül a terv szerint legalább kettő közös diplomát nyújtó projekt lesz.

Az EU részéről a finanszírozás maximális összege négyéves közös diplomát nyújtó projektek esetében 465 000 EUR, három EU-ban működő intézmény hároméves, közös diplomát nyújtó projektje esetében 232 500 EUR, négy vagy több EU-ban működő intézmény hároméves, közös diplomát nyújtó projektje esetében pedig 310 000 EUR.

6. Határidő

A pályázatokat az EU-hoz, és a végrehajtó intézményekhez is be kell nyújtani Ausztráliában (az ausztrál Oktatási Minisztérium – DEEWR) és a Koreai Köztársaságban (Oktatási, Tudományügyi és Technológiai Minisztérium – MEST).

A pályázatokat az EU-ban működő vezető intézmény nevében legkésőbb **2010. szeptember 6-ig** kell elküldeni az Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtó Ügynökséghez. Az ennél későbbi dátumú postai bélyegzővel ellátott pályázatokat nem veszik figyelembe. A pályázatokat a következő címre kell elküldeni:

The Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
EU-ICI Call for Proposals 2010
Avenue du Bourget 1
BOUR 02/17
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

A pályázatokat az EU-ban működő vezető intézmény nevében a hiánytalanul kitöltött, dátummal, illetve a pályázó szervezet nevében jogi kötelezettségvállalásra jogosult személy aláírásával ellátott, megfelelő pályázati formanyomtatványon kell benyújtani.

Az ausztráliai pályázatokat és igazoló dokumentumokat ajánlott levélben kell elküldeni a következő címre:

Mr Steve Nerlich
Director
Research, Analysis and Europe Section (C72NB3)
Department of Education, Employment and Workplace Relations
GPO Box 9880
Canberra ACT 2601
AUSTRALIA

A koreai pályázatokat és igazoló dokumentumokat ajánlott levélben kell elküldeni a következő címre:

ICI Education Co-operation Programme
Youngki YOON, Deputy Director
Global Human Resource Division
Ministry of Education, Science and Technology
55, Sejong-no, Jongno-gu, Seoul
REPUBLIC OF KOREA 110-760

7. További információk

A pályázati útmutató, illetve a pályázati formanyomtatványok a következő honlapon hozzáférhetők:

http://eacea.ec.europa.eu/extcoop/ici-ecp/index_en.htm

A pályázatokat a megadott formanyomtatványon kell benyújtani, továbbá tartalmazniuk kell minden előírt mellékletet és információt.

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Összefonódás előzetes bejelentése

(Ügyszám COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta)

Egyszerűsített eljárás alá vont ügy

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 138/09)

1. 2010. május 20-án a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a rendelet) 4. cikke szerint bejelentést kapott az Altarea (a továbbiakban: Altarea, Franciaország), a Crédit Agricole SA csoporthoz (a továbbiakban: GCA) tartozó Predica (a továbbiakban: Predica, Franciaország) és a Stichting Pensioenfonds ABP (a továbbiakban: ABP, Hollandia) által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozások részesedés vásárlása útján közös irányítást szereznek az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az Aldeta (a továbbiakban: Aldeta, Franciaország) felett.
2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:
 - az Altarea esetében: az Altarea Cogedim csoport anyavállalata, elsősorban franciaországi kereskedelmi ingatlanokkal foglalkozik. A csoport fő tevékenysége különböző üzletközpontok saját számlára történő birtoklása és kezelése,
 - a Predica esetében: a banki és biztosítási szolgáltatásokkal foglalkozó GCA csoport leányvállalata. A Predica különböző ingatlanok saját számlára történő birtoklásával és kezelésével foglalkozik,
 - az ABP esetében: a holland kormány és a holland nemzeti oktatási szektor által fenntartott munkaadói és munkavállalói nyugdíjalap. Az ABP a francia ingatlanpiacon is részesedésekkel rendelkezik,
 - az Aldeta esetében: kizárólagos tevékenysége a Saint-Laurent du Varban (Alpes Maritimes, Franciaország) található „Cap 3000” üzletközpont birtoklása és üzemeltetése.
3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja. A Bizottság az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet ⁽²⁾ szerinti egyes összefonódások kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásról szóló közleménye szerint az ügyet egyszerűsített eljárásra utalhatja.
4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10 napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket a COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta hivatkozási szám feltüntetése mellett lehet eljuttatni a Bizottsághoz faxon (+32 22964301), e-mailben a COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu címre, vagy postai úton a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (EK összefonódás-ellenőrzési rendelet).

⁽²⁾ HL C 56., 2005.3.5., 32. o., (egyszerűsített eljárásról szóló közlemény).

**Az 1/2003/EK tanácsi rendelet 27. cikkének (4) bekezdése értelmében közzétett közlemény a
COMP/39.398 – Visa MIF ügyben**

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 138/10)

1. BEVEZETÉS

- (1) Az EUMSZ. 101. és 102. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 9. cikke szerint ha a Bizottság olyan határozatot szándékozik elfogadni, amely a jogsértés befejezését írja elő, és az érintett vállalkozások olyan kötelezettségvállalásokat ajánlanak fel, amelyek célja, hogy a Bizottság által az előzetes értékelésben kifejtett elvárásoknak eleget tegyenek, a Bizottság határozatával kötelezővé teheti ezeket a kötelezettségvállalásokat a vállalkozások számára. Ilyen határozat határozott időre fogadható el, és azt mondja ki, hogy a Bizottság részéről semmilyen további intézkedés nem indokolható. Ugyanezen rendelet 27. cikkének (4) bekezdése szerint a Bizottság közzéteszi az ügy tömör összefoglalóját és a fő kötelezettségvállalások tartalmát. Az érdekelt felek a Bizottság által meghatározott határidőn belül nyújthatják be észrevételeiket.

2. AZ ÜGY ÖSSZEFOGLALÁSA

- (2) 2009. április 3-án a Bizottság kifogásközlést fogadott el a Visa Europe Limited (a továbbiakban: Visa Europe), a Visa Inc. és a Visa International Services Association ellen.
- (3) Az 1/2003/EK rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében előzetes értékelésnek minősülő kifogásközlés megállapítja, hogy a Bizottság előzetes álláspontja szerint a Visa Europe – amely európai bankok szövetsége – megsértette az EUMSZ. 101. cikkét és az EGT-megállapodás 53. cikkét azáltal, hogy olyan multilaterálisan egyeztetett bankközi jutalékokat (multilaterally agreed interchange fees, a továbbiakban: MIF) határozott meg, amelyek az EGT-n belül határokon átnyúló és egyes belföldi⁽²⁾ értékesítési pontokon VISA, VISA Electron és V PAY fogyasztói bankkártyákkal lebonyolított tranzakciókra alkalmazandóak.
- (4) A bankközi jutalékokat valójában a kereskedő bankja (a továbbiakban: elfogadó bank) fizeti a kártyatulajdonos bankjának (a továbbiakban: kibocsátó bank) az értékesítési helyen bankkártyával lebonyolított minden egyes tranzakcióért. Amikor a kártyatulajdonos bankkártyát használ áruk vagy szolgáltatások kereskedőtől történő megvásárlására, a kereskedő valójában kereskedői díjat fizet elfogadó bankjának. Az elfogadó bank e díj egy részét megtartja (ez az elfogadó bank árrése), egy részt továbbad a kibocsátó

banknak (ez a MIF), egy kis részt pedig a rendszer működtetőjének (ebben az esetben a Visának) fizet ki. A gyakorlatban a kereskedői díj nagy részét a MIF határozza meg.

- (5) A Bizottság a kifogásközlésben aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a MIF-ek céljukat és hatásukat tekintve számottevően korlátozzák a versenyt az elfogadó piacokon a kereskedők és közvetetten az ő fogyasztóik kárára. Úgy tűnt, hogy a MIF-ek azáltal, hogy valamennyi elfogadó bankra vonatkozó jelentős költségelemet hoztak létre, megnövelik azt a bázist, amely alapján az elfogadó bankok a kereskedői díjakat megállapítják. A Bizottság előzetes értékelése szerint a Visa Europe által alkalmazott MIF-ek objektív szempontból nem szükségesek. Az elfogadó piacokon érvényesülő korlátozó hatást tovább erősíti a MIF-ek által a hálózatra és a kibocsátó piacokra gyakorolt hatás, valamint más hálózati szabályok és gyakorlatok (a bankkártyák általános elfogadási kötelezettségére vonatkozó szabály, a megkülönböztetés tilalmának szabálya, keverés, valamint eltérő MIF-ek alkalmazása a határokon átnyúló és a belföldi elfogadó bankokra). A kifogásközlés szerint továbbá a MIF-ek nem teljesítik azokat a követelményeket, amelyek alapján az EUMSZ. 101. cikkének (3) bekezdése szerint mentességet kaphatnának azért, mert lehetővé teszik a fogyasztók méltányos részesedését a belőle eredő előnyből.
- (6) A kifogásközlést 2009. május 29-én a Visa Inc. és a Visa International Service Association számára is megküldték, különös tekintettel a régiók közti MIF-rátáik potenciálisan alapértelmezettként történő alkalmazásáért (vagyis amennyiben ezek a jutalékok vonatkozhatnak az EGT-n belül VISA és V PAY fogyasztói kártyákkal lebonyolított, határokon átnyúló vagy belföldi tranzakciókra), valamint a bankkártyák általános elfogadási kötelezettségére vonatkozó szabály és a megkülönböztetés tilalma szabályának meghatározásában való részvételükért.

**3. A FELAJÁNLOTT KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK
LÉNYESGE**

- (7) Az eljárásban részt vevő felek nem értenek egyet a Bizottság előzetes értékelésével. A Visa Europe mindazonáltal kötelezettségvállalásokat ajánlott fel az 1/2003/EK rendelet 9. cikke alapján azzal a céllal, hogy eloszlassa a Bizottság versennyel kapcsolatos aggályait az azonnali terhelésű betéti kártyák szegmensében.
- (8) A kötelezettségvállalások rövid összefoglalása az alábbiakban olvasható, a teljes angol nyelvű anyag pedig a Versenypolitikai Főigazgatóság honlapján található meg az alábbi internetcímen:

http://ec.europa.eu/competition/index_en.html

⁽¹⁾ HL L 1., 2003.1.4., 1. o. Az EK-Szerződés 81. és 82. cikke 2009. december 1-jei hatállyal az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101., illetve 102. cikkévé vált. A két-két rendelkezés tartalmilag azonos. Ezen értesítés alkalmazásában az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. és 102. cikkére való hivatkozást – adott esetben – az EK-Szerződés 81. és 82. cikkére történő hivatkozásként kell érteni.

⁽²⁾ A belföldi MIF-rátákat kilenc országban jelenleg a Visa Europe határozza meg. A többi EGT-országban a belföldi MIF-rátákat a Visa Europe tagjai határozzák meg.

- (9) A Visa Europe vállalja, hogy a kötelezettségvállalási határozatról szóló értesítéstől számított két hónapot követően 20 bázispontban (0,2 %) korlátozza az azonnali terhelésű fogyasztói betéti kártyákkal lebonyolított tranzakciókra alkalmazandó, határokon átnyúló MIF-ek éves súlyozott átlagát. A korlát külön-külön minden olyan EGT-országban is alkalmazandó lesz, amelyek vonatkozásában a Visa Europe közvetlenül határoz meg egyedi belföldi fogyasztói azonnali terhelésű MIF-rátákat, valamint azokban az EGT-országokban, ahol más MIF-ek hiányában a határokon átnyúló MIF-rátákat alkalmazzák.
- (10) Több EGT-ország központi bankja által végzett, a bankkártya- és a készpénzköltségeket összehasonlító tanulmányok alapján a Bizottság azon az előzetes véleményen van, hogy az azonnali terhelésű fogyasztói betéti kártyákkal lebonyolított tranzakciókra alkalmazandó, a Visa Europe által vállalt MIF-ek összhangban állnak a gazdasági szakirodalomban kidolgozott kereskedői közömbösség módszertanával („turistateszt”) ⁽¹⁾. Az ennek a tesztnek megfelelő díjat (amelyet kiegyensúlyozó díjként is említenek) olyan szinten határozzák meg, amely mellett a kereskedő számára közömbös, hogy a fizetést készpénzzel vagy kártyával teljesítik-e. A kiegyensúlyozás olyan jellegű, hogy a kereskedők nem fizetnek magasabb díjakat, mint a kártyahasználat által számukra eredményezett tranzakcionális előny. Tranzakcionális előnyök például akkor keletkeznek, amikor a kártyával történő fizetések a készpénzes fizetéshez képest csökkentik a kereskedők költségeit (például azért, mert megspórolják a készpénzzel kapcsolatos szállítási és biztonsági költségeket, illetve csökkentik a sorban állási időt a pénztárnál). Bizonyos feltételezések alapján (például a kártyatulajdonosokra történő áthárításának mértékétől függően) a jutalék biztosítja, hogy a kártyatulajdonosok hatékonyan válasszanak a fizetési eszközök közül. Így a MIF-ek pontos árjelzéseket adnak a kártyatulajdonosok számára, akik magatartásukat ennek megfelelően alakíthatják.
- (11) Ezenfelül a Visa Europe vállalja, hogy folytatja a Visa Europe Board által 2009 márciusában bevezetett átláthatósági intézkedések végrehajtását és fejlesztését. A Visa Europe különösen a következőket vállalja:
- továbbra is alkalmazza az egynél több bankkártyarendszerre, illetve egynél több Visa Europe-kártyatípusra alkalmazandó kereskedői díjak keverését tiltó szabályt, valamint felkéri az elfogadó bankokat, hogy vezessék be a kereskedői díjak különböző kártyatípusok szerinti részletezésű számlázását,
 - továbbra is kéri a Visa Europe-tagokat, hogy rögzítsék az összes MIF-rátát, és ezeket alkalmazzák a határokon átnyúló kibocsátási és elfogadási tranzakciókra,
- folytatja valamennyi, régió belüli és belföldi MIF közzétételét internetes oldalán oly módon, amely az összes tranzakciótípusra alkalmazandó bankközi rátát azonosítja, és azt kéri az elfogadó bankoktól, hogy tájékoztassák a kereskedőket erről a közzétételről,
- biztosítja, hogy az EGT-ben kibocsátott kereskedelmi kártyákat teljes mértékben ránézésre azonosíthatóvá teszik, és hogy az elfogadó bank vagy a kereskedő valamennyi ilyen kártyát elektronikusan azonosíthassa a POS-termináloknál, amennyiben a terminál rendelkezik a szükséges felszerelésekkel,
- a Visa Europe a bankkártyák általános elfogadási kötelezettségére vonatkozóan már különböző szabályokat alkalmaz a VISA, a VISA Electron és a V PAY kártyákra, vagyis a kereskedők szabadon választhatnak, hogy VISA és/vagy VISA Electron és/vagy V PAY kártyát fogadjanak-e el. A Visa Europe nem fog változtatni ezeken a szabályokon, mivel azok vonatkoznak az azonnali terhelésű betéti tranzakciókra. A Visa Europe azt is kéri majd az elfogadó bankoktól, hogy tájékoztassák a kereskedőket, hogy engedélyezik számukra VISA és/vagy VISA Electron és/vagy V PAY kártyák és/vagy a versenytárs rendszerek kártyáinak elfogadását,
- fenntartja jelenlegi álláspontját, mely szerint a kereskedők az egyes bankkártya-típusokkal lebonyolított tranzakciók kezelését különböző elfogadó bankokkal végezhetik a Visa Europe rendszeren és/vagy versenytárs-rendszereken belül.
- (12) A Visa Europe ellenőrző megbízottat nevez ki, aki ellenőrzi, hogy a Visa Europe teljesíti-e a kötelezettségvállalásokat. A kinevezés előtt a Bizottság jogosult a javasolt megbízott személyének jóváhagyására vagy elutasítására.
- (13) A kötelezettségvállalások a Visa Europe kötelezettségvállalási határozatról történő értesítésének időpontjától számított négy évig lesznek hatályban és felülvizsgálati mechanizmust tartalmaznak.
- (14) A kötelezettségvállalások nem vonatkoznak a Visa Europe által jelenleg alkalmazott, fogyasztói hitel- és halasztott terhelésű betétkártya-tranzakciókra vonatkozó MIF-ekre. Ezekre a Visa Europe által korábban alkalmazott, fogyasztói hitel- és halasztott terhelésű betéti kártya tranzakciókkal kapcsolatos, folyamatban lévő trösztellenes bizottsági vizsgálat keretében fognak kitérni. A javasolt kötelezettségvállalások továbbá nem sértik a Bizottság arra irányuló jogát, hogy eljárást kezdeményezzen vagy folytasson más Visa hálózati szabályok, így például a bankkártyák általános elfogadási kötelezettségére vonatkozó szabály, a Visa Europe által a kereskedelmikártya-tranzakciókra alkalmazott MIF-ek, illetve a régiók közti MIF-ek ellen.

⁽¹⁾ Lásd Jean-Charles Rochet és Jean Tirole: „Must Take Cards and the Tourist Test”, Institut d'Économie Industrielle (IDEI), Toulouse, IDEI Working Papers, 496. sz., http://idei.fr/doc/wp/2008/must_take_cards.pdf

(15) Ezek a kötelezettségvállalások kizárólag a Visa Europe-ra vonatkoznak. Következésképpen a Visa Inc. és a Visa International Service Association ellen jelenleg folytatott – az azonnali terhelésű fogyasztói betéti kártyákra vonatkozó MIF-ekre is kiterjedő – trösztellenes vizsgálat (fenti 6. pont) a Bizottság további értékelésig nyitva marad, és lehetőség szerint az e közleményre érkezett észrevételeket is magában foglalja majd.

4. FELHÍVÁS ÉSZREVÉTELEK MEGTÉTELÉRE

(16) Az e közleményre tett észrevételek függvényében a Bizottság az 1/2003/EK rendelet 9. cikke (1) bekezdésének értelmében olyan határozatot kíván elfogadni, amely megállapítja a fent összefoglalt és a Versenypolitikai Főigazgatóság honlapján közzétett kötelezettségvállalások kötelező jellegét. Amennyiben a kötelezettségvállalások jelentős mértékben módosulnak, a Bizottság új piaci tesztelést végez.

(17) Az 1/2003/EK rendelet 27. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket a tervezett kötelezettségvállalásokkal kapcsolatban. Ezen észrevételeknek e

közzététel napjától számított egy hónapon belül be kell érkezniük a Bizottsághoz. A Bizottság felkéri továbbá az érdekelt harmadik feleket arra, hogy nyújtsák be észrevételeik betekinthető változatát is, amelyből az üzleti titkokat és egyéb bizalmas részeket törölték, vagy adott esetben betekinthető összefoglalóval vagy az „üzleti titok” vagy a „bizalmas” szóval helyettesítették. A jogos kéréseket a Bizottság figyelembe veszi. Amennyiben nem küldik meg az észrevételek betekinthető változatát, a Bizottság jogosult úgy tekinteni, hogy az észrevételek nem tartalmaznak bizalmas információt.

(18) Az észrevételeket a „COMP/39.398 – Visa MIF” hivatkozási szám feltüntetésével lehet a Bizottsághoz eljuttatni e-mailen (COMP-GREFFE-ANTITRUST@ec.europa.eu), faxon (+32 22950128) vagy postai úton a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Competition
Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

EGYÉB JOGI AKTUSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Kérelem közzététele a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet 6. cikkének (2) bekezdése alapján

(2010/C 138/11)

Ezzel a közzététellel az 510/2006/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke alapján létrejön a kérelem elleni kifogás joga. A kifogást tartalmazó nyilatkozatnak e közzététel napjától számítva hat hónapon belül kell beérkeznie a Bizottsághoz.

EGYSÉGES DOKUMENTUM

A TANÁCS 510/2006/EK RENDELETE

„HOFER RINDFLEISCHWURST”

EK-sz.: DE-PGI-0005-0722-10.10.2008

OFJ (X) OEM ()

1. **Elnevezés:**

„Hofer Rindfleischwurst”

2. **Tagállam vagy harmadik ország:**

Németország

3. **A mezőgazdasági termék vagy élelmiszer leírása:**3.1. **A termék típusa:**

1.2. osztály: Húsipari termékek (főzve, sózva, füstölve stb.)

3.2. **A termék leírása, amelyre az 1. pontban található elnevezés vonatkozik:**

A „Hofer Rindfleischwurst” (hofi marhacolbász) hosszúkás alakú, kenhető nyers kolbász. A kenhető töltelék műbélbe (celofán) töltik, amelynek átmérője 40 mm és 55 mm közötti. Az átmérőtől függően a „Hofer Rindfleischwurst” darabárúként maximálisan 50 cm hosszú, és a méret függvényében tömege 150 g és 800 g közötti. A „Hofer Rindfleischwurst” színe sötét, de kellemesen hússzínű vörös.

A „Hofer Rindfleischwurstot” a fajtára jellemző finom fűszeres íz különbözteti meg, amelyben enyhén dominál a bors íze. Emellett a bükkfával történő hidegfüstölés adja a „Hofer Rindfleischwurst” kellemes füstölt aromáját.

A „Hofer Rindfleischwurst” finomra aprított töltelékéből készült, kenhető nyers kolbász, amely frissességével tűnik ki. Különleges íze és jellegzetes aromája azonban csak két-három napig marad meg, ezért hosszabb tárolásra nem alkalmas.

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

Vákuumcsomagolású áruként a „Hofer Rindfleischwurst” valamivel tovább, legalább 10 napig eltartható. Ennek előfeltétele azonban, hogy a vákuumcsomagolt marhakolbászt hűtve tárolják.

További minőségi kritérium a „Hofer Rindfleischwurst” esetében a stabil átpirosodás, a kimondott kenhetőség és az egyenletes konzisztencia.

Mivel a „Hofer Rindfleischwurst” készítéséhez alapanyagként sovány marhahúst használnak fel, a termék magas részarányban tartalmaz szálas fehérjéktől mentes húsfehérjét. Ez a BEFFE-érték (bindegewebeisweißfreies Fleischeiweiß) a „Hofer Rindfleischwurst” esetében nem lehet 10 % alatti. A bajor hentesszakma minőségellenőrzése (Neutrale Betriebs- und Qualitätsprüfung für Fleischerfachgeschäfte im bayerischen Fleischerhandwerk [NBQP]) által végzett elemzések keretein belül a „Hofer Rindfleischwurst” műszaki jellemzőire a következő elemzési értékek adódtak: a víztartalom 50 % és 55 % közötti, a zsírtartalom 25 % és 30 % között van. A sertéshús és a hátszalonna részaránya maximum 30 %.

Adalékként lényegében pácsót és további átpirosító segédanyagként aszkorbinsavat használnak. Az adalékanyagok részaránya a pácsó esetében 2,5 %, az aszkorbinsav (átpirosító segédanyag) esetében 0,5 %. A gyártáskor a töltőmasszába leginkább sötét és finomra őrölt borsot kevernek. Finomításra és az egyedi ízhatás kialakításához lehetőség van kis mennyiségben további fűszerkeverékek felhasználására.

3.3. Nyersanyagok (kizárólag feldolgozott termékek esetén):

A „Hofer Rindfleischwurst” megfelelő gyártásához döntő jelentőségű a hús és zsír nyersanyagok állaga. Előnyben részesítik a kifejlett, idősebb vágóállatok húsát. Az ebből származó előny a hús erőteljes színe és az érlelt hús. A gyártáshoz marha- és sertéshúst dolgoznak fel. A fiatal marhák húsát így a „Hofer Rindfleischwurst” készítéséhez nem használják. A „Hofer Rindfleischwurst” lényeges alapanyaga a zsírszövetben szegény és inaktól mentes R I osztályú marhahús (2/3 részben) és S VIII osztályú sertés hátszalonna (1/3 részben). Csekély arányban lehetséges S I osztályú sertéshús hozzáadása a hátszalonnával együtt, de ezt a gyakorlatban kevésbé alkalmazzák.

A felhasznált marhahús többnyire tehenektől, ritkábban bikáktól származik. Húsrészként itt a marha felsőcombot kell megemlíteni, melynek zsírtartalma kb. 5 %. Amennyiben sertéshúst használnak, úgy az sertés felsőcomb, melynek zsírtartalma kb. 4 %. A felhasznált hátszalonna zsírtartalma kb. 70 %.

A „Hofer Rindfleischwurst” minőségével és frissességével tűnik ki. A „Hofer Rindfleischwurst” készítéséhez kizárólag frissen vágott állatok húsát használják. Így érlelt, kilógatott vagy mélyhűtött hús a termelési folyamathoz nem jöhet szóba.

3.4. Takarmány (kizárólag állati eredetű termékek esetén):

—

3.5. Az előállítás azon műveletei, amelyeket a meghatározott földrajzi területen kell végrehajtani:

A „Hofer Rindfleischwurstot” a földrajzi területen készítik.

3.6. A szeletelésre, aprításra, csomagolásra stb. vonatkozó egyedi szabályok:

—

3.7. A címkézésre vonatkozó egyedi szabályok:

—

4. A földrajzi terület tömör meghatározása:

Hof város és Hof járás területe.

5. Kapcsolat a földrajzi területtel:

5.1. A földrajzi terület sajátosságai:

A „Hofer Rindfleischwurstnak” a behatárolt földrajzi területen több mint 50 éves hagyománya van.

1950-től Hof városában Hans Millitzer mézszárosmester kezdett elsőként sovány marhahúsból marhakolbászt készíteni. Ezt a hagyományt a korábbi hentessegéd, Gottfried Rädlein folytatta, aki 1962-től 1993-ig Hofban, saját üzemében gyártotta a „Hofer Rindfleischwurstot”, és azt jóval a város határain túl is ismertté tette.

A kereslet olyan nagy volt, hogy Gottfried Rädlein hetente 15 hátulsó marhanegyedet is feldolgozott marhakolbásznak, és még vásár- és ünnepnapokon is készítette a speciális receptje szerinti terméket. Finom, kenhető kolbászként a marhakolbász különösen friss termék volt, emiatt különleges ízét és sajátos aromáját lényegében csak két-három napig őrizte meg. A „Hofer Rindfleischwurst” különösen sovány és könnyen emészthető termék, amelynek fogyasztását annak idején még az orvosok is javasolták.

A „Hofer Rindfleischwurst” készítése a későbbiekben a régió más henteseit is „megfertőzte”, és arra törekedtek, hogy ők is készíthessék és kínálhassák a hagyományokban gazdag „Hofer Rindfleischwurst” terméket. 1993 januárjában Gottfried Rädlein hentesüzletét a neves hofi Albert Schiller mézszárszékre ruházta át, amely máig is kimondottan Gottfried Rädlein receptje alapján gyártja a „Hofer Rindfleischwurstot”. A Hofi Hentes Céh akkori elnökének kezdeményezésére a „Hofer Rindfleischwurst” terméket 1993-ban 2.2120.1 számon felvették a hús- és húsipari termékek német szövetségi jegyzékébe (bundesdeutsche Leitsätze für Fleisch und Fleischerzeugnisse).

5.2. A termék sajátosságai:

A „Hofer Rindfleischwurst” a fentiek alapján magas minőségű és különleges ízű termék, amelyet regionális specialitásként különösen Hof városban és Hof járásban ismernek a legjobban, és amely jó hírnévnek örvend. Nemcsak a helyi lakosság körében kedvelt és keresett, hanem máshonnan érkező vendégek és látogatók is nagyra értékelik ezt a kolbászt. Jelentőségét és ismertségét a Német Élelmiszerkönyv (Deutsches Lebensmittelbuch) jegyzékébe való felvétele is alátámasztja.

A „Hofer Rindfleischwurstot” már több kolbászversenyen is kitüntették és díjazták. A bajor hentesek szövetsége (Fleischerverband Bayern) által évente megrendezett minőségellenőrzésen a megjelölt földrajzi terület hentesei is rész vesznek, és „Hofer Rindfleischwurstot” küldenek be. Az elmúlt években ezt a prémium terméket mindig arany- vagy ezüstéremmel tüntették ki. Ugyanez érvényes szövetségi szinten a német élelmiszer-társaság (Deutsche Lebensmittelgesellschaft (DLG)) által rendezett minőségellenőrzésekre is. Az utoljára 2009 áprilisában Hofban rendezett Oberfranken Kiállítás alkalmával nyilvános kolbászkóstolásra is sor került, amelynek kapcsán a helyi médiumokban részletes beszámolók jelentek meg a „Hofer Rindfleischwurstról”, mint kimagasló regionális termékről.

5.3. A földrajzi terület és a termék különleges minősége, hírneve vagy egyéb jellemzője (OEM esetén), vagy a termék meghatározott minősége, hírneve vagy egyéb tulajdonsága (OFJ esetén) közötti okozati kapcsolat:

A „Hofer Rindfleischwurst” Hof régió jellemző terméke. Onnan származik, és több mint 50 éves hagyományok alapján speciális receptúra és technológia szerint a helyi üzemek készítik. A termék ismertsége és hírneve ezért meghatározóan a behatárolt földrajzi területről való származáson alapszik.

Hivatkozás a termékleírás közzétételére:

(Az 510/2006/EK tanácsi rendelet 5. cikkének 7. bekezdése)

Markenblatt 16. sz. 2008.4.18., 7a-aa. rész, 31 817. o.

(<http://register.dpma.de/DPMARegister/geo/detail.pdfdownload/106>)

A kukorica harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó behozatali vám csökkentésére irányuló pályázati felhívás hirdetménye

(2010/C 138/12)

I. TÁRGY

1. Pályázati eljárás indul a harmadik országokból származó, a 1005 90 00 KN-kód alá tartozó kukorica behozatalára vonatkozó behozatali vám csökkentése céljából.
2. A pályázati eljárásra a(z) 463/2010/EU bizottsági rendelet rendelkezéseivel összhangban kerül sor ⁽¹⁾.

II. HATÁRIDŐK

1. Az ajánlatok benyújtási határideje az első részleges pályázati felhívásra vonatkozóan 2010. június 10. brüsszeli idő szerint 10 óra.

Az ezt követő részleges pályázati felhívásokra vonatkozóan az ajánlatok benyújtási határideje az alábbi csütörtöki napokon brüsszeli idő szerint 10 óra:

- 2010. június 24.,
- 2010. július 15. és 29.,
- 2010. augusztus 26.,
- 2010. szeptember 16. és 30.,
- 2010. október 14. és 28.,
- 2010. november 11. és 25.,
- 2010. december 9. és 16.

2. E hirdetmény kizárólag a jelen pályázati eljárás megindításához kapcsolódóan kerül közzétételre. E hirdetmény a pályázati eljárás időtartama alatt kiadott összes részleges pályázati felhívásra érvényes, kivéve ha módosító vagy helyettesítő hirdetmény közzétételére kerül sor.

III. AJÁNLATOK

1. Az írásban benyújtott ajánlatokat legkésőbb a II. pontban megjelölt időpontban és órában, átvételi elismervény ellenében vagy elektronikus úton kell eljuttatni az alábbi címek egyikére:

Az ajánlat benyújtásának címe:

Ministério das Finanças
Direcção Geral das Alfândegas e Impostos Especiais sobre o Consumo
Terreiro do Trigo — Edifício da Alfândega
1149-060 Lisbon
PORTUGAL

Tel. +351 218814263
Fax +351 218814261

A nem elektronikus úton benyújtott ajánlatoknak lezárt, dupla borítékban kell beérkezniük a megadott címre. A belső, szintén lezárt borítékon a következőt kell feltüntetni: „Ajánlat a kukorica behozatali vámjának csökkentésére irányuló pályázati felhívásra – 463/2010/EU rendelet”.

A benyújtott ajánlatokat mindaddig nem lehet visszavonni, amíg az érintett tagállam nem értesíti az ajánlatot tevő pályázót a pályázat odaítéléséről.

⁽¹⁾ HL L 129., 2010.5.27., 60. o.

2. Mind az ajánlatot, mind az 1296/2008/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 7. cikkének (3) bekezdésében említett igazolást és nyilatkozatot annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén kell elkészíteni, amelynek illetékes szervezete az ajánlat címzettje.

IV. AJÁNLATI BIZTOSÍTÉK

Az ajánlati biztosítékot az illetékes szervezet javára kell letétbe helyezni.

V. A SZERZŐDÉS ODAÍTÉLÉSE

A szerződés odaítélése a következőket vonja maga után:

- a) egy olyan behozatali engedélyhez való jogot, amelyet az ajánlat benyújtásának helye szerinti tagállamban állítottak ki és tartalmazza az ajánlatban említett és a szóban forgó mennyiségre megítélt behozatalivám-csökkentést;
- b) kötelezettséget a megítélt mennyiségre vonatkozó behozatali engedély iránti kérelemnek az a) pontban említett tagállamban történő benyújtása tekintetében.

⁽¹⁾ HL L 340., 2008.12.19., 57. o.

A kukorica harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó behozatali vám csökkentésére irányuló pályázati felhívás hirdetménye

(2010/C 138/13)

I. TÁRGY

(1) Pályázati eljárás indul a harmadik országokból származó, a 1005 90 00 KN-kód alá tartozó kukorica behozatalára vonatkozó behozatali vám csökkentése céljából.

(2) A pályázati eljárásra a(z) 462/2010/EU bizottsági rendelet rendelkezéseivel összhangban kerül sor ⁽¹⁾.

II. HATÁRIDŐK

(1) Az ajánlatok benyújtási határideje az első részleges pályázati felhívásra vonatkozóan 2010. június 10., brüsszeli idő szerint 10 óra.

Az ezt követő részleges pályázati felhívásokra vonatkozóan az ajánlatok benyújtási határideje az alábbi csütörtöki napokon brüsszeli idő szerint 10 óra:

- 2010. június 24.,
- 2010. július 15. és 29.,
- 2010. augusztus 26.,
- 2010. szeptember 16. és 30.,
- 2010. október 14. és 28.,
- 2010. november 11. és 25.,
- 2010. december 9. és 16.

(2) E hirdetmény kizárólag a jelen pályázati eljárás megindításához kapcsolódóan kerül közzétételre. E hirdetmény a pályázati eljárás időtartama alatt kiadott összes részleges pályázati felhívásra érvényes, kivéve ha módosító vagy helyettesítő hirdetmény közzétételére kerül sor.

III. AJÁNLATOK

(1) Az írásban benyújtott ajánlatokat legkésőbb a II. pontban megjelölt időpontban és órában, átvételi elismervény ellenében vagy elektronikus úton kell eljuttatni az alábbi címek egyikére:

Az ajánlat benyújtásának címe:

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
C/ Beneficencia, 8
28004 Madrid
ESPAÑA

E-mail: intervec@fega.mapya.es
Fax +34 915219832 / 913476387

A nem elektronikus úton benyújtott ajánlatoknak lezárt, dupla borítékban kell beérkezniük a megadott címre. A belső, szintén lezárt borítékon a következőt kell feltüntetni: „Ajánlat a kukorica behozatali vámjának csökkentésére irányuló pályázati felhívásra – 462/2010/EU rendelet”.

A benyújtott ajánlatokat mindaddig nem lehet visszavonni, amíg az érintett tagállam nem értesíti az ajánlatot tevő pályázót a pályázat odaítéléséről.

⁽¹⁾ HL L 129., 2010.5.27., 58. o.

(2) Mind az ajánlatot, mind az 1296/2008/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 7. cikkének (3) bekezdésében említett igazolást és nyilatkozatot annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén kell elkészíteni, amelynek illetékes szervezete az ajánlat címzettje.

IV. AJÁNLATI BIZTOSÍTÉK

Az ajánlati biztosítékot az illetékes szervezet javára kell letétbe helyezni.

V. A SZERZŐDÉS ODAÍTÉLÉSE

A szerződés odaítélése a következőket vonja maga után:

- a) egy olyan behozatali engedélyhez való jogot, amelyet az ajánlat benyújtásának helye szerinti tagállamban állítottak ki és tartalmazza az ajánlatban említett és a szóban forgó mennyiségre megítélt behozatalivám-csökkentést;
- b) kötelezettséget a megítélt mennyiségre vonatkozó behozatali engedély iránti kérelemnek az a) pontban említett tagállamban történő benyújtása tekintetében.

⁽¹⁾ HL L 340., 2008.12.19., 57. o.

A cirok harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó behozatali vám csökkentésére irányuló pályázati felhívás hirdetménye

(2010/C 138/14)

I. TÁRGY

1. Pályázati eljárás indul a harmadik országokból származó, a 1007 00 90 KN-kód alá tartozó cirok behozatalára vonatkozó behozatali vám csökkentése céljából.
2. A pályázati eljárásra a(z) 464/2010/EU bizottsági rendelet rendelkezéseivel összhangban kerül sor ⁽¹⁾.

II. HATÁRIDŐK

1. Az ajánlatok benyújtási határideje az első részleges pályázati felhívásra vonatkozóan 2010. június 10. brüsszeli idő szerint 10 óra.

Az ezt követő részleges pályázati felhívásokra vonatkozóan az ajánlatok benyújtási határideje az alábbi csütörtöki napokon brüsszeli idő szerint 10 óra.

- 2010. június 24.,
- 2010. július 15. és 29.,
- 2010. augusztus 26.,
- 2010. szeptember 16. és 30.,
- 2010. október 14. és 28.,
- 2010. november 11. és 25.,
- 2010. december 9. és 16.

2. E hirdetmény kizárólag a jelen pályázati eljárás megindításához kapcsolódóan kerül közzétételre. E hirdetmény a pályázati eljárás időtartama alatt kiadott összes részleges pályázati felhívásra érvényes, kivéve ha módosító vagy helyettesítő hirdetmény közzétételére kerül sor.

III. AJÁNLATOK

1. Az írásban benyújtott ajánlatokat legkésőbb a II. pontban megjelölt időpontban és órában, átvételi elismervény ellenében vagy elektronikus úton kell eljuttatni az alábbi címek egyikére:

Az ajánlat benyújtásának címe:

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
C/ Beneficencia, 8
28004 Madrid
ESPAÑA

E-mail: secreint@fega.mapya.es
Fax +34 915219832 / 913476387

A nem elektronikus úton benyújtott ajánlatoknak lezárt, dupla borítékban kell beérkezniük a megadott címre. A belső, szintén lezárt borítékon a következőt kell feltüntetni: „Ajánlat a cirok behozatali vámjának csökkentésére irányuló pályázati felhívásra – 464/2010/EU rendelet”.

⁽¹⁾ HL L 129, 2010.5.27, 62. o.

A benyújtott ajánlatokat mindaddig nem lehet visszavonni, amíg az érintett tagállam nem értesíti az ajánlatot tevő pályázót a pályázat odaítéléséről.

2. Mind az ajánlatot, mind az 1296/2008/EK bizottsági rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében említett igazolást és nyilatkozatot annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén kell elkészíteni, amelynek illetékes szervezete az ajánlat címzettje.

IV. AJÁNLATI BIZTOSÍTÉK

Az ajánlati biztosítékot az illetékes szervezet javára kell letétbe helyezni.

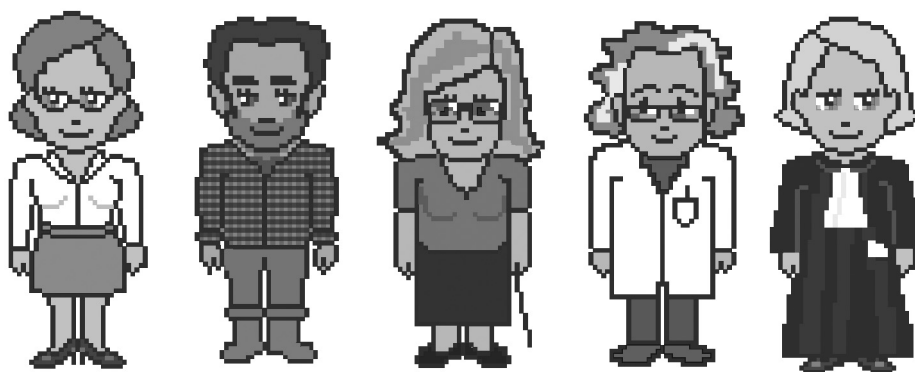
V. A SZERZŐDÉS ODAÍTÉLÉSE

A szerződés odaítélése a következőket vonja maga után:

- a) egy olyan behozatali engedélyhez való jogot, amelyet az ajánlat benyújtásának helye szerinti tagállamban állítottak ki és tartalmazza az ajánlatban említett és az ajánlott mennyiségre megítélt behozatalivám-csökkentést;
 - b) kötelezettséget a megítélt mennyiségre vonatkozó behozatali engedély iránti kérelemnek az a) pontban említett tagállamban történő benyújtása tekintetében.
-

EU Book shop

Az ÖN által keresett
valamennyi
uniós kiadvány!

bookshop.europa.eu

EGYÉB JOGI AKTUSOK

Európai Bizottság

2010/C 138/11	Kérelem közzététele a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet 6. cikkének (2) bekezdése alapján	37
2010/C 138/12	A kukorica harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó behozatali vám csökkentésére irányuló pályázati felhívás hirdetménye	40
2010/C 138/13	A kukorica harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó behozatali vám csökkentésére irányuló pályázati felhívás hirdetménye	42
2010/C 138/14	A cirok harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó behozatali vám csökkentésére irányuló pályázati felhívás hirdetménye	44

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU